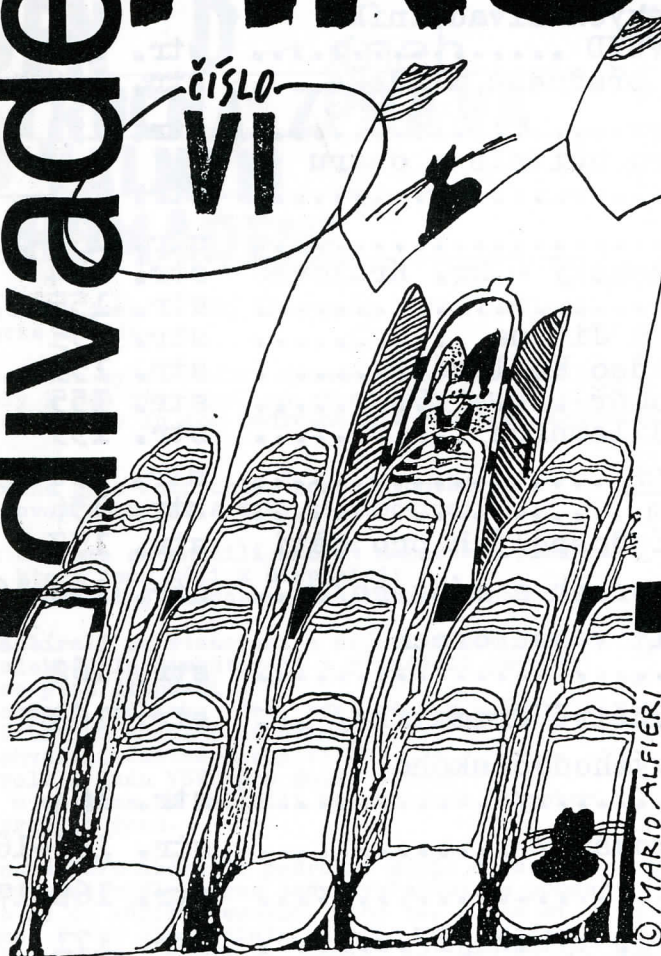

divadelní HROMADA

číslo
VI

*upravodaj
samotvorských
divadelníků,
loučkářů a recitátorů
ve Východních Čechách,
na pomoci
Moravy a v části
Sudeta*

KAŽDÝ DNEŠEK JE LEPSÍ NEŽ VČERÁŠEK,
I KDYŽ LIDI DĚLAJÍ PSÍ KUST, ABY TO MU,
TAK NEBYLO. NENÍ TUDÍŽ DŮVOD K ZOUFÁNÍ
A PESIMISMU, KDYŽ SE MŮŽEME VSA DÍT
S KÝMKOLIV, ŽE ZÍTRA BUDE LÍP NEŽ DNES.
ČLOVĚK NIKDY NEMŮŽE DĚLAT VÍČ, NEŽ
JE MU DOVOLENO ČLOVĚČENSTVÍM.
MÍŇ MŮŽE DĚLAT VĚDYCKY,
ALE PŘEMÝŠLET, A TO DÁ PRÁCI, UMÍ JENOM
ČÁST LIDSTVA, ONA ČÁST, ONA TENOUČKÁ VRSTVA,
KTERÁ VÁLÍ S LIDSKOU HLOUPOSTÍ. JE TO BITVA,
KTEROU NEMŮŽEME VYHRÁT, ALE NESMÍME
JI VZDÁT, CHCEME-LI, ABY ZÍTRKY BYLY LEPSÍ
NEŽ VČERÁŠKY.
PŘETV VÁM, ABYSTE SE MĚLI DOBRĚ.

/Přetiskli jsme pro vás část
z "péefky" Východočeského di-
vadla v Pardubicích./

JAN WEBER,
UNOR 1975

Vážení přátelé,

děkujeme vám za všechny materiály, které jste nám poslali. Bylo jich tentokrát dost a to nás těší. Pevně věříme, že nás i nadále budete informovat o všem, co se kde šustne. Jen tak bude Hromada dobrá! Jen tak o sobě budeme všichni vzájemně vědět!

Další číslo Hromady bychom rádi vydali tak, abyste je dostali v červnu při Inspiraci. Proto je jeho uzávěrka už 15. května!

Od dnešního čísla bude Hromada zdarma zasílána všem členům VSVD podle naší evidence. Pokud by o ní projevil zájem někdo kdo není a nechce být členem VSVD, nechť nám napíše: budeme mu ji zasílat za uhrazení částky, kterou v případě potřeby propočítáme.

PŘÍSPĚVKY ZASÍLEJTE NA TRADIČNÍ ADRESY:
ALENA EXNAROVÁ, ELIŠČINO NÁBŘEŽÍ 626 c, 500 02
HRADEC KRÁLOVÉ NEBO IMPULS, OKRUŽNÍ 1130,
500 03 HRADEC KRÁLOVÉ - K RUKÁM M. CÍSAŘOVÉ.

VŠECHNO DOBRÉ VÁM PŘEJE

VAŠE REDAKCE

<u>O B S A H :</u>	str. 144
<u>VE VOLNÉM STYLU:</u> /Zprávy z Volného sdružení východočeských divadelníků/	str. 145-149
<u>IMPULSY Z IMPULSU:</u>	str. 150-153
- BYLO: Loutkářská přehlídka "O cenu Matěje Kopeckého"	str. 150-151
Seminář Proces tvořivosti v dětské recitaci....	str. 151
Společné setkání východočeských divadelníků spojené s Valnou hromadou VSVD	str. 152
Okresní soutěž v uměleckém přednesu mládeže....	str. 152
- BUDE: Zaznamenejte si do diářů	str. 153
Regionální cyklický kurs pro učitele o oboru dramatické výchovy	str. 153
<u>VIDĚLI JSME:</u>	str. 154-156
Succubus, aneb běs svinavý ženský - Hr. Králové	str. 154
Švec a čert - hradecký Had	str. 155
Kdo má skřítku, ten se má - z Jičína	str. 155
Byl jednou jeden - POLI Hradec Králové	str. 155
V říši pimprlat - BODI Jaroměř	str. 155
Jak přišla basa do nebe - Jilemnice	str. 155
<u>VÝCHODOČEŠI NA NÁRODNÍCH PŘEHLÍDKÁCH</u>	str. 156-157
Krakonošův divadelní podzim	str. 156
Národní přehlídka inscenací dospělých pro děti	str. 157
<u>PRKNA PRAŠTĚLA:</u> /Co se událo v souborech a místech/....	str. 158-161
<u>PRKNA BUDOU PRAŠTĚT:</u> /Co se bude dít v souborech a místech/	str. 162
<u>ŠKOLA HROU:</u> /Informace z oblasti tvořivé dramatiky/ ...	str. 163
<u>NESTOŘI A KANDRDASOVÉ:</u> /Osobnosti východočeského regionu/	str. 164
<u>VE SLUŽBÁCH THÁLIE:</u> /Jubilea, poděkování/	str. 165-168
<u>PELMEL:</u> /Cokoliv/	str. 169-171
<u>DIVADELNÍ TRŽNICE:</u> /Soubory nabízejí, vybízejí/.....	str. 171
<u>REFLEKTOR:</u> /Upozorňujeme, doporučujeme, informujeme/...	str. 172-173
<u>SLOVO DO PRANICE:</u> /Rubrika diskusní/	str. 173-175
<u>MIMO RUBRIKY:</u>	str. 175-176
Něco o festivalu Spielwerk ve Walkertshofenu...	str. 175
2 x Jumping Hamada	str. 176
Úpičtí ochotníci - Divadelní společnost dr. Krásy	str. 176
Přehlídka venkovských souborů v Malých Svatonovicích	str. 177
Divadelní šance - Inspirace	str. 178
<u>TIRAGE - TIRAŽ:</u>	str. 178

VE VOLNÉM STYLU (ZPRÁVY VSVD)

DEN D → aneb STRUČNÁ ZPRÁVA O VALNÉM HROMADĚNÍ

- Setkali jsme se 28. listopadu 1992 v královéhradecké Besedě.

- Dopoledne bylo divácky divadelní a bylo nabito: přijely k nám Tři Nány, co si neuměly koupit lístek do Moskvy /o tom podrobněji v rubrice IMPULSU/.

- Poledne bylo rozprchlé, hospodovoobědové a lejstrovopřípravné. A taky všudepovídající.

- Pak už jsme se snažili nacpat nahuštěný plán do času, který jsme měli k dispozici:

- zhodnotili jsme dosavadní činnost i hospodaření
- zaobírali se stanovami a organizačním řádem
- dalekosáhle diskutovali a přinášeli podněty pro plán činnosti
- rozdali průkazky všem, kdož měli v pořádku přihlášku a další náležitosti
- schválili čestné členy VSVD
- zvolili Radu VSVD pro další období
- ... a už jsme se začínali rozprchávat, abychom se dopravili domů.

- Členové VSVD obdrželi podrobný zápis a všechny potřebné materiály. Dnes tedy zveřejňujeme pouze to, co se do zápisu nevešlo, nebo to, o čem si myslíme, že má širší platnost a že může zajímat i nečleny VSVD, kterým se Hromada dostane do rukou.

RADA VSVD A REVIZNÍ KOMISE VSVD

byla zvolena v následujícím složení a na své první schůzce si členové rozdělili jednotlivé funkce takto:

Alena EXNAROVÁ, předsedkyně VSVD
Jan MERTA, místopředseda VSVD
Mirka CÍSAŘOVÁ, jednatelka VSVD
Břetislav LELEK, hospodář VSVD
Svatopluk PILAR, Daniela WEISSOVÁ - členové rady
Jaromír BEIER, předseda revizní komise
Aleš NEMEČEK, Alexandr GREGAR - členové RK

NABÍDKA MÍLY KUČERY

Sklidila potlesk. Míla nám totiž navrhl spolupráci s Východočeským divadlem a uzavření dohody o ní. Předběžně nabízí využívání prostor divadla pro naše akce za výhodných podmínek, zlevněný vstup na průkazku člena VSVD do pardubického divadla /s výjimkou premiérových představení/ a tak podobně. Na znění dohody se pracuje a samozřejmě ji zveřejníme.

Pochopitelně nás to inspirovalo k pokusu o kontakt s Klípcerovým divadlem v Hradci Králové. I zde je vše nadobré cestě.

PŘEDSTAVUJEME PRVNÍ ČESTNÉ ČLENY VSVD

Jan CÍSAŘ

Prof.PhDr.CSc. Pedagog pražské DAMU. Dříve jsme se s ním mohli setkávat především na Jiráskových Hronovech. Naštěstí se přizpůsobil do Hradce /původně svého rodiště/ a naštěstí si vzal metodu, která ho příznivě naklonila veškerému amatérskému dění u nás v kraji. Kdykoliv jej něco zaujme či inspiruje, vyskakuje od stolu, dává se na pochod a vede zaujatou, teoreticky fundovanou řeč. Ale dokáže taky jednoduše vysvětlit, kde je "zakopán pes". S naprostým pochopením pro osobnosti, samorosty i "normální" lidi. Pro lidský rozměr veškerého, tedy i divadelního, konání.

Jan DVOŘÁK senior

Dlouholetý bývalý ředitel Divadla DRÁK, laskavý pedagog, mající zásluhu na rozvoji tvořivosti a získání loutkářských třídách Lidové konzervatoře Vě kraje i četných dalších dílnách a seminářích, například při Loutkářských Chrudimích. Člověk, jehož autorita působí silně nejen pro jeho znalosti a schopnosti, ale především proto, že i mladé, nezkušené lidi bere jako partnery: jako partnery v pěstování společné záliby, která je společně tolik obohacuje.

Miloslav KUČERA

Mgr. Ředitel Východočeského divadla v Pardubicích. Svého - už dost dávnoho - času ovšem taky krajský metodik pro divadlo. Vždycky ho pamatuju nesmírně aktivního. V dobách normalizace, kdy příliš "nemohl" nebo mohl jen něco být velmi činný v SCDO a pokud vím, zasloužil se o soutěž v monologích o pohárek SCDO, která se koná dodnes. Ale taky o jiné věci. Jako pedagog LŠU s Divadélkem v Cihelně vychoval řadu šikovných recitátorů a divadelníků. Aktivní je i dnes a nás může jen těšit, že i vůči VSVD /o tom viz dříve/.

Jaromír VOSECKÝ

Scénograf, šéf výpravy Východočeského divadla v Pardubicích. V porotách sjezdil snad celý náš kraj a taky porotuje čas od času Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou. Svě zkušenosti se snažil předat amatérským scénografům na LKVEK. Je totiž jedním z mála jevištních výtvarníků, který je schopen nahlédnout na inscenaci globálně a souvisle mluvit. A nežádá po chudých amatérech nemožné.

Vladimír ZAJÍČ

Dramaturg Divadla DRÁK. Nesmírně zaujatý, občas bych dokonce řekla, že až nesmlouvavě náročný. Nicméně vyšel z amatérských /pražských/ kruhů, takže má pro nás pochopení, věnuje nám spoustu času i sil a jede vždycky tam, kam je třeba. Porotuje, vede dílny a semináře, pomáhá s dramaturgií nebo dokončením inscenace. A kdykoliv na požádání napíše do Hromady.

/Čestné členy se podle svého nejlepšího svědomí snažila představit Alena Exnarová/

VSVD - VOLNÉ SDRUŽENÍ VÝCHODOČESKÝCH DIVADELNÍKŮ

DIVADELNÍ HROMADA

VYBÍRÁME TY NEJPEKNĚJŠÍ Z OMLUVENEK NA VALNOU HROMADU

Citujeme z omluvenek na valnou hromadu VSVD:

"Měl jsem upřímnou radost za milé pozvání na divadelní setkání, bylo pro mne svědectvím, že jste na mne nezapomněli, že život starý a odložený je víc než smutný. K. Čapek napsal, že být starý je velký kumšt. Pokouším se o ten kumšt a to samozřejmě za pomoci divadla, kde jsem potkal lidi, kteří mne něčím obdarovali, něčím mi byli a kterým za to moc děkuji.

Abych si ověřil své možnosti, pustil jsem se letos do nekonečné četby Jana Amose Komenského. Z jeho knih jsem nakonec něco zdramatizoval, a v celku úspěšně i předvedl na jevišti.

Všechny vás srdečně dědeček pozdravuje a přeje vašemu sněmování radostnou pohodu a mladistvý elán do další pozeňané činnosti.

Sám přijet nemohu, ale budu v myšlenkách s vámi všemi.

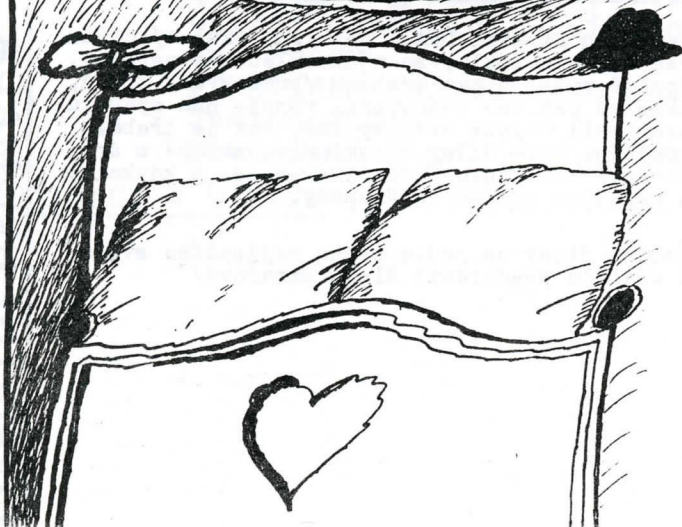
Zdraví

Vavříčka, Hronov

"Bohužel se musím omluvit, neboť každou druhou sobotu - a právě 28. 11. - vychvaluji zamilovaným dvojicím, jak je krásné a odpovědné žít v manželském svazku, do kteréhož je po jejich slibu úředně uvedu.

Vladimír Šauer, Litomyšl

PODEPSALI JSME

už v listopadu 1992 společně s ADA, SČDO a STD dopis ministru kultury dr. Jindřichu KABÁTOVI. Na valné hromadě jsme jej nestačili přečíst, proto vás s jeho zněním seznamujeme nyní:

Vážený pane ministře,

v současné době připravuje Ministerstvo kultury České republiky svou programovou koncepci. Rádi bychom Vás pro tyto účely informovali o stavu českého amatérského divadla a o jeho potřebách tak, jak je my amatéři cítíme.

Amatérské divadlo bylo více než výraznou částí české divadelní kultury. Bylo to právě např. mladé amatérské divadlo, které díky relativně větší svobodě mohlo v 70. letech více než profesionální divadlo navázat na přerušovaný vývoj. Přineslo novou divadelnost postavenou na stylizovaných výrazových prostředcích a ovlivnilo v 80. letech profesionální studiová divadla. Nejvýraznější z nich /Husa na provázku, Činoherní studio a další/ vyšla ostatně z amatérských začátků. V zahraničí oceňovali na českém amatérském divadle především tvořivost.

V současnosti divadlo podobně jako další umělecké aktivity hledá nové způsoby své existence. Ustavila se řada zájmových sdružení, bylo zřízeno republikové servisní pracoviště /ARTAMA, organizační součást IPOS/, národní dílny a přehlídky vyhlašované MK ČR i jinými subjekty poskytují amatérům na vrcholné úrovni inspiraci a jsou jednou z motivací pro další činnost, MK ČR vydává časopisy Amatérská scéna a Československý loutkář, které poskytují publikační prostor a slouží mj. k dokumentaci a odborné kritice. Přesto současný stav českého amatérského divadla není uspokojivý.

Rozvolnila se síť zařízení na regionální úrovni, chybí možnost kontaktů, inspirací, odborného vzdělávání a další služby. Amatérské divadlo je totiž zvláštní zájmovou oblastí, neboť komunikace s divákem předpokládá specifické znalosti a dovednosti, jež těžko někdo získá pouze samostudiem. Představuje vnitřně diferencovaný celek - jednotlivé vrstvy amatérského divadla nemají totožné potřeby. Je rozdíl mezi základními potřebami venkovského divadla hrajícího jednou za čas pro místní diváky a zejména pro sebe a potřebami skupiny s prokazatelnými uměleckými ambicemi. Přitom právě amatérské soubory jsou v menších místech při současných ekonomických potížích hlavními nositeli kultury a důležitými udržovateli hodnot kulturně společenského života. Platí to především v nabídce umění pro děti a mládež.

Z divadla odešla poučená střední generace, které se otevřely jiné možnosti seberealizace a přicházejí mladí lidé. Ale jsou regiony, kde pro svůj zájem nenacházejí žádnou oporu /např. amatérské divadlo dospělých v jižních Čechách/. Potřebují informace, odborný kontakt, poměrování na přehlídkách, možnost dalšího vzdělávání v oboru. Nemají zatím na to, aby mohli vystupovat na národních přehlídkách. Ukazuje se, že tam, kde existuje regionální zařízení, zájem o amatérské divadlo vzrůstá. Tyto kontakty může republikové pracoviště a zájmové organizace pokrýt jen zčásti. Bez nich amatérské divadlo sice nezhyne, avšak svou úroveň se vrátí hluboko do minulosti a česká národní kultura ztratí jeden ze svých specifických rysů.

Přijměte tuto informaci pouze jako základní podnět. Jsme připraveni ji doplnit v diskusi, jsme ochotni přispět ke koncepčním rozhodnutím Ministerstva kultury.

Děkujeme Vám.

ADA, SČDO, STD, VSVD

Čtěte pozorně! Obsahuje nejen zprávy, ale i termíny a kontakty !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

NEWS AITA/IATA

O existenci, poslání atd. této mezinárodní nevládní organizace amatérského divadla, o ustavení její české sekce 30.6.1992, o tom, že jsme po registraci VSVD podali žádost o členství v této sekci jsme psali v V. čísle Hromady. Po podání všech potřebných formalit jsme byli se souhlasem všech stávajících členů dne 18.11.1992 do české sekce AITA/IATA přijati. S tímto členstvím jakož i s jeho podmínkami včetně placení podílu členského příspěvku byla seznámena a schválila je valná hromada VSVD.

Po rozdělení státu bylo vlastně další jednání dne 26.1.1993 prvním zasedáním Českého národního střediska AITA/IATA. Byl přijat další člen, a to Sdružení divadelních aktivit z Brna. Využili toho, že "počet delegátů je v pravomoci každé organizace, při čemž každá organizace má jeden hlas" a přijeli tři: Artistic Director Chalrper-son Ing. Igor Samotný, který bude stálým zástupcem ve středisku, dále pánové Krochta, psychoterapeut a Látal, vedoucí tanečního oddělení. Už toto složení slibovalo, a v průběhu jednání to všichni tři potvrdili, podstatné oživení činnosti českého střediska a nabízí možnosti dalším členům.

Např. asi od poloviny června do poloviny září bude v Brně toto sdružení organizovat kulturní léto. Mají zájem jednak o zahraniční soubory, ale i o tuzemské soubory. Je možné využít v rámci kooperace, reciprocity atd. hostování zahraničního souboru i v jiné lokalitě. Přednost je dávana souborům produkujícím "vizuální divadlo". Rečové prvky by pokud možno neměly být podstatné pro celek díla.

Tato podmínka, že jazyk má fungovat toliko ve své muzikálnosti, je dána i na pozvánce na 2. mezinárodní festival mladého divadla "FABULEUS 93" pořádaném od 31.10. do 7.11.93 v LEUVEN v Belgii. S ohledem na toto omezení je možné si vybrat: pohybové nebo taneční divadlo, pantomimu, loutkové divadlo, divadlo předmětů /objektů/ a všechny druhy vizuálních produkcí. Minutáž představení: od 30 do 75 minut. Koncepce festivalu: Festival je zacílen na tvořivou výměnu mladých lidí z celé Evropy, event. dalších kontinentů. Proto bude oficiální divadelní program doplněn paralelním programem dělen, filmů, videoprojekcí, animace atd. Pořadatelé zajišťují všechny náklady kromě cestovního, které si hradí účastníci sami /doprava údajně není tak drahá/.

Soubory splňující uvedená kritéria se mohou přihlásit individuálně nejpozději do 1.4.1993. Do konce dubna obdrží pak zpětně oficiální pozvání, jestliže budou vybrány.

Na přihlášce je třeba uvést /anglicky nebo francouzsky/: Jméno souboru, odpovědnou osobu, adresu, telefon, krátkou historii souboru /cca 10 řádek/ titul produkce, autora/y, režii, minutáž, počet herců, krátký popis inscenace /10 řádků/. Adresa: Centre for Artistic Education /resp. Centre d'Education Artistique - podle jazyka komunikace/ JONNA vzw Aarschotsesteenweg 113 B 3012 Wilsele /Leuven/ Tel.: 3216448019 nebo 3216444622

Festival v Kalkatě, na kterém je projednávána účast Čmukařů a jenž se měl uskutečnit v únoru, je plánován až na listopad. Bude dále jednáno s ARTAMA ohledně případného zařazení souboru na červencový festival v Chun Con City, Korea /náhradou za listopadový termín/.

V létě 3. - 14. 8. 1993 je pořádána Mezinárodní divadelní dílna pro mladé ve Finsku v YLÖJÄROVI - 15 km od Tampere, kde v té době probíhá mezinárodní divadelní festival. NA TUTO DÍLNU VYPIŠUJE ČESKÉ STŘEDISKO AITA/IATA K O N - K U R S. Přihlásit se mohou mladí lidé ve věku 18 - 30 let. Pracovní jazyk je angličtina. Účastníci by měli mít zkušenosti z herectví anebo režie. Je pravděpodobné, že i když se bude české středisko snažit projednat odpuštění poplatku, bude tento poplatek 2.140 FIN, cca 11.962,60 Kčs /k 13.1.1993/ event. muset hradit přihlášený účastník. Letenka stojí celkem 13.000 Kčs. Téma je lákavé: Divadlo spojnic /kontaktů = connections/ - jak je divadlo propojeno s dalšími formami umění. Přihlášky do konkursu přijímá do 1.3.1993 sekretariát ARTAMA /Karel Tomas/, Sněmovní 7, 118 22 Praha 1.

Letní škola divadla a pouličního divadla GRAZ je pořádána 1. - 21. 8. 1993, výuka je vždy v PO-PÁ /event. sobota 14. 8./ Je rozdělena do šesti a čtyřhodinových tříd, které je možné kombinovat s dvouhodinovými /např. Artistika, Technická hlasu, Contact Improvisation = taneční forma výměny a sdělování pohybových zkušeností mezi dvěma nebo více partnery/ atd. Věk minimálně 16 let. Pro mladší zájemce nabízí pořadatel "Cirkusovou školu pro děti" /11. - 30.7.1993/. Upozorňuje současně na to, že i když je letní škola zamýšlena pro začátečníky a pokročilé současně, obsahuje náročnou a profesionální divadelní práci. Je požadována určitá míra sebeodpovědnosti a uvědomění toho, co na sebe účastníci na letní škole berou. Letní škola končí závěrečnými vystoupeními podle charakteru tříd. Jednotlivé třídy "INSCENACE" jsou všechny šestihodinové /den- ne/.

I. Divadlo - titul projektu "Láska" /nebo "Miluji" - v něm. identické/- na postavách ze Shakespearových her + improvizace

II. Pantomima

III. Klauniáda

IV. Pouliční divadlo

Dílny: Muzikál, Taneční divadlo, TAI-JI /jak vyjádřit pocity a emoce aniž by osoba herce ztratila svoji vnitřní rovnováhu/, Akrobatika - Herectví - Maska /akrobacie je možná pro každého/, Epické divadlo

Ubytování u účastníků z Grazu v pronajatých bytech, v internátech a na kolejkách. 1500 - 2500 ATS podle toho, zda půjde o samotku či dvojlůžák. Podrobný program bude k dispozici koncem března. Sdílet jméno, bydliště, věk, telefon, zkušenosti z divadla, event. zájem o zařazení do třídy či dílny.

KONTAKT: Thomas Svoboda, Grieskai 50/II/, A- 8020 Graz tel. 0043 316 917299

DIVADELNÍ HROMADA

DH

Sekretariátu jsem oznámil v závěru listopadu jako možného lektora pro projekt Chancen der Jugend in Europa /Grenzenlos/ 10. - 19. 7. 1993 v Tyrolích Ludmilu Honzovou. Došlo ke změně dispozic. Po schůzce 26. 1. slíbil sdělit změny L. Honzové Karel Tomáš.

PLÁN PRÁCE VSVD

PŘÍKLAD
HODNÝ
NÁSLEDOVÁNÍ

DIVADELNÍ HROMADA

NA ROK 1993

1. Ve spolupráci s IMPULSEM vydávat zpravodaj HROMADA - 3 čísla:
Termín: únor, červen, říjen
2. Uspořádat přehlídku "tradičního divadla" /s možností postupu na Divadelní Třebíč 1994/ v místě daném výsledkem konkursu.
Termín: listopad, prosinec
3. Uspořádat dílnu mladého divadla /Turnov/
Termín: léto
4. Zprostředkovávat odbornou pomoc souborům a ve spolupráci s IMPULSEM a dalšími zařízeními a organizacemi hledat eventuelní možnosti jejího uhrazení. Pro začínající soubory, nebo ty, které se neúčastní přehlídek a mají ve svých řadách řádné členy VSVD, nebo mají členství mimořádné-kolektivní tuto pomoc uhradit z prostředků VSVD, nebo na tuto pomoc přispět.
Termín: průběžně
5. Podílet se v úzké spolupráci s IMPULSEM na organizaci setkání INSPIRACE a DIVADELNÍ ŠANCE a přehlídky DOSPĚLÍ DĚTEM.
Termín: květen, červen
6. Podílet se ve spolupráci s SČDO na soutěži monologů a dialogů CYRANŮV KORD a POHÁREK SČDO v Lomnici n.P.
Termín: únor
7. Zorganizovat setkání východočeských divadelníků při Jiráskově Hronově a Loutkářské Chrudimi.
Termín: srpen, červenec
8. Jmenovat zástupce pro práci v přípravném výboru národní přehlídky venkovských divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim a podílet se tak na organizaci této přehlídky.
Termín: průběžně
9. Pracovat v českém středisku AITA/IATA a spolupracovat s dalšími divadelními organizacemi.
Termín: průběžně
10. Vytvořit regionální radu VSVD a jejím prostřednictvím zajišťovat dobrou informovanost a kontakty s jednotlivými okresy.
Termín: průběžně
11. Vytvořit systém spolupráce s IMPULSEM, profesionálními divadly v rámci východočeského regionu, případně s dalšími kulturními zařízeními a podpořit ji písemnými dohodami.
Termín: průběžně

VOLNÉ HERECKÉ SDRUŽENÍ JIČÍN
- AGENTURA "NA VEŽI" POUKAZUJE
NA KONTO **VSVD** HONORÁŘ ZESVÝCH
DVŮ PROSINCOVÝCH PŘEDSTAVENÍ

1 000.- Kč

VŠEM, VŠEM, VŠEM !!!!!

PŘIPOMÍNÁME

ŽE MOŽNOST VSTOUPIT DO **VSVD**
NEUSTÁLE A PRŮBĚŽNĚ TRVÁ!
A PLATÍ I PRO VŠECHNY NAŠE
PŘÁTELE A PŘÍZNIVCE ŽIJÍCÍ
A PŮSOBÍCÍ MIMO OBLAST BÝVA
LÉHO VÝCHODOČESKÉHO KRAJE.
TŘEBA V AUSTRÁLII! ČLENSTVÍ
V JINÝCH DIVADELNÍCH ORGANI
ZACÍCH NENÍ VŮBEC NA PŘE
KÁŽKU. NEMÍNÍME KONKURO
VAT, MÍNÍME SOUNÁLEŽET!
PŘIHLÁŠIT SE LZE NA NAŠÍ
KONTAKTNÍ ADRESU:

impuls

středisko amatérské kultury
Okružní 1130
500 03 Hradec Králové

NEJEN
V KVALITĚ, ALE
I V MNOŽSTVÍ
JE SÍLA

PŘIŠLO NÁM
NOVOROČNÍ PŘÁNÍ

EXHIBIT

IMPULSY Z IMPULSU

Akce, které organizovalo Středisko amatérské kultury IMPULS Hradec Králové pro východočeské divadelníky v době od vydání posledního čísla HROMADY

Milí přátelé,

využívám této rubriky tentokrát výjimečně zcela osobně. I když i to úzce souvisí s děním, na kterém se profesně - v čase pracovním - i ze zájmu v čase mimopracovním - podílím - tj. s obl. amatérského divadla.

Občas se stane, že nás navštíví něco, co není zvládnutelné vlastním chtěním, zodpovědností, pílí, zaujetím, ba ani láskou. Takže to se mi teď stalo. Jsem už od listopadu nemocná. /Jedno očičko mi skrývá pošpatnělou sítnici blbě kouká a protože i to druhé mám od mládí špatné, je tato choroba poměrně nebezpečná. / Vypadá to, že ještě nějaký čas nemocná budu. Tolik informace.

Snažím se, abych i v této situaci pokud možno zajistila vše co jsem slíbila, především všechny postupové soutěže a přehlídky. Dáří se to zatím s přispěním lupy a mé spolupracovnice v IMPULSU Bohunky Gyorgyové, jakož i s přispěním dalších přátel a příznivců a členů rady Volného sdružení východočeských divadelníků. Přesto selecocos samozřejmě komplikuje, zdržuje, některé záležitosti není možné předat a zatím nahradit. Omlouvám se proto především za to, že jste všichni nedostali závčas všechny potřebné informace. Počítala jsem s tím, že vše potřebné zveřejním v lednovém čísle HROMADY. Ale právě proto, že ta je pro mne v současné době na oči nejnáročnější a že se přez mne soustřeďuje velká část informací, vedlo mne původně k rozhodnutí, že to číslo snad ani nevyjde. Naštěstí množství vašich příspěvků a spoluobětavost Alenky Exnarové způsobila, že jsme to přeci jen nevzdali. HROMADA prostě vychází /i když opožděně/ a doufám, že vyjdou i dvě další plánovaná čísla v tomto roce.

Nestačím bohužel realizovat další své plány, které by pro vás třeba mohly být zajímavé. Takže snad později.

Zároveň děkuji všem, kteří mi poslali milá a povzbuzující blahopřání k novému roku, i za všechny milé telefonáty i dopisy, kterými jste mne podpořili ve vzdoru proti nemoci.

Vaše

Mirka Císařová

O-BYLO-BYLO

Středisko amatérské kultury IMPULS

se podílelo odborně, organizačně i finančně na:

- KLICPEROVĚ CHLUMCI
- Národní přehlídce venkovských divadelních souborů KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM
- třebechovické přehlídce SYMPOSION

a zapojilo se společně s Volným sdružením východočeských divadelníků jako spolupořadatel CYRANOVA KORDU - přehlídka divadelních dialogů a monologů

BYLO

*Loutkářská přehlídka
"O cnu Matěji Kopeckého"
(jím po devatenácti)*

Místo: Libčany

Termín: 8., 15., 22., 29. 11. 1992

Pořadatelé: Obecní úřad v Libčanech ve spolupráci se Střediskem amatérské kultury IMPULS Hradec Králové

Sponzoři: Zámečnictví Rychtera Libčany
Prodejna smíšeného zboží
"Lesanka" Libčany
Místní organizace Křesťanské demokratické strany Libčany

Účast: 4 soubory

LS HAD Hradec Králové: ŠVEC A ČERT
Volné herecké sdružení Jičín: KDO MÁ SKRÍTKA, TEN SE MÁ
Soukromé divadlo POLI Hradec Králové:
BYL JEDNOU JEDEN ...
LS BODI Jaroměř: V ŘÍŠTI PIMPRLAT

Porota?: /tentokrát spíš v roli "konzultantů" v ne zcela vyjasněné funkci/

Jan Merta, Matěj Kopecký

Současně se vyjadřovala i dětská "porota"

Genu Matěje Kopeckého získal soubor: Volné herecké sdružení Jičín

Cena dětské "poroty": Soubor BODI Jaroměř

Podíl IMPULSU na akci: programová skladba přehlídky /včetně organizačního zajištění souborů/, finanční podíl - úhrada dvou souborů + finanční vyrovnání spojené s účastí 2 členů poroty, pomoc v propagaci - návrh realizace i finanční úhrada propagačního letáčku, informace loutkářským souborům v regionu o přehlídce.

INFORMACE O LIBČANECH:

Po tříletém zkoušení uspořádat přehlídku jinak, tj. k většímu prospěchu účinkujících souborů, k účinnější konfrontaci jejich práce během jednoho víkendu, se letos, na žádost pořadatelů opět vrátila do původního schématu. Čtyři soubory, čtyři představení, čtyři neděle v měsíci listopadu. Závěr a vyhodnocení přehlídky pak po čtvrtém, posledním představení za účasti zástupců obce, pana starosty a hradeckého Impulsu /tj. společných pořadatelů přehlídky/, zástupců všech hrajících souborů a obou porot - dětské a odborné. Předává se putovní cena, kterou vyrobil před 19 ti léty bývalý výtvarník hradeckého Draku František Vítek. Krásná a cenná marioneta Kašpárka v zasklené skřínce, polepené zvenčí na soklu destičkami se jmény jeho jednotlivých ročních držitelů.

Přehlídka tedy byla vrácena k většímu prospěchu a prožitku libčanských dětí, které po čtyři neděle ve velkém počtu navštěvovaly divadelní sál v hostinci "U Jeriů".

Představení posuzovaly dvě poroty. Dětská a odborná - dospělá /M. Kopecký a J. Merta/, spíše dvojice poradců nebo konzultantů, než porotců. Původní záměr, podle představ pořadatelů, aby obě poroty pracovaly společně a společně udílely hlavní cenu, byl nakonec pozměněn a obě skupiny rozhodovaly každá za sebe. Jak jinak - obě nelze slučovat. Každá má přece svůj specifický pohled. - Názor dětské poroty je divácký názor skupiny dětí, poplatný úrovni jejich myšlení a vnímání, snadno ovlivnitelný nejrozličnějšími okolnostmi a vlivy. Jedině za citlivého vedení zkušeného odborníka-psychologa, jde snad, a to ještě ne vždy, vysledovat z reakcí dětí některé negativní či pozitivní vlivy na ně ze sledované inscenace působící. A těžké je i pak posuzovat kvality inscenace skrze tato poznání. Pohled dospělých je přece jen jiný, i když i tu záleží na zkušenostech a citlivém vnímání. Přece jen více může posoudit kvality inscenace a vklad a úroveň práce tvůrců představení. Společná práce obou skupin by byla možná jen za předpokladu, že by mířila k poučení a poznávání divadla dětí ve skupině. Jakékoliv jiné ovlivňování ze stran dospělých by jen děti zavádělo jinam a pokřivovalo jejich názory.

Letos dostalo cenu dětské poroty představení jaroměřského souboru za hru V říši pimprlat. Zatím co dospělá porota udělila Kašpárka jičínským za Kdo má skřítku. Myslím, že neprozradím nic tajného, když vyjevím, že ještě po třetím představení byla favoritem dětí hra Kdo má skřítku. Po posledním představení však změnila děti názor a určily pro sebe jako vítěze právě toto představení. Bylo hráno jako jediné marionetami. A myslím si, že to byl ten hlavní důvod, který v očích dětí rozhodl. Setkal jsem se s tím již mnohokrát, že právě tento typ loutek je jim natolik blízký, že bez rozmyšlení staví tyto inscenace nad jiné. Marioneta je loutka, která je nejrealističtější, která je nejbližší napodobeninou světa dospělých, který je tak dítěti nejbližší a nejúčinnější zprostředkován. Je to magie marionét a jejich prostředí. Magie mikrosvěta, kde loutky - hračky jsou jako malí dospělí. Loutkové divadlo je zvětšený obraz hraček a pokojíčků. A je asi nejbližší z prostředků pro poznávání světa dospělých. A tak berme s jistým porozuměním výroky dětských porot, nevnučujeme jim svoje názory, ale přisuzujeme jim jen právě to co znamenají.

Přehlídka pro nás přinesla jedno nové představení. Ostatní jsme už viděli buď na přehlídce regionální nebo na Inspiraci. Nové pak byly všechny inscenace pro libčanské diváky.

Přesto přinesla přehlídka řadu podnětů o kterých lze dále přemýšlet a diskutovat.

Strážlivé úvahy o představeních /informujeme o nich v rubrice "Viděli jsme"/o celé přehlídce nijak naubírají na fakt, že vše, včetně závěrečného posezení probíhalo v srdečném tónu. /Ocenit je třeba i fakt, že každý soubor dostal kazetu se záznamem svého představení./ Návrat k původním pořádkům však neznamena, že je vyhráno. Návrat je možný, využije-li se k němu organizačních i odborných zkušeností, které byly v uplynulém období v loutkářské oblasti nasbírány. Se strany libčanských pořadatelů by to stálo jistě za zamyšlení. Snad tomu tak bude příště, až Kašpárek bude slavit svoje dvacetiny.

Jan Merta

BYLO/

SEMINÁŘ

PROCES TVOŘIVOSTI
V DĚTSKÉ RECITACI
JAKO SOUČÁST
ESTETICKÉ VÝCHOVY DĚTÍ

Místo: Hradec Králové - Klub IMPULSU

Termín: 27. 11. 1992

Pořadatel: IMPULS Hradec Králové ve spolupráci se Školským úřadem okresu Hradec Králové

Okruh pozvaných: pedagogové ZŠ a ZUŠ okresu Hradec Králové

Účast: 25 zástupců škol okresu Hradec Králové

Lektorka: Mina Martínková, pedagog katedry dramatické výchovy DAMU Praha

Program: - Základní orientace v dané oblasti
- Praktická část: Metodika práce s dětským přednášečem na daném textu. Základní kritéria hodnocení. Praktické řešení na základě předvedených ukázek

Praktické ukázky: žáci ZUŠ Na Střezině Hradec Králové /pedagogické vedení - Ema Zámečnicková, Jana Portyková/
- Informace o orientaci v dramaturgii poezie a prózy pro děti

Seminář byl konán zároveň jako součást praktické přípravy pedagogů pro soutěž dětských recitátorů a recitačních kolektivů v okrese Hradec Králové. Součástí bylo i seznámení se strukturou soutěže, organizačními záležitostmi, včetně pořádání školních kol soutěže, poskytnutí materiálů a publikací pro tuto oblast. Probíhal v příjemné atmosféře a byl zejména ve své praktické části velmi dobře účastníky hodnocen. Jeho praktické výsledky však bude možné konkrétně posoudit až při okresním kole recitační soutěže.

Seminář vycházel z připomínek a návrhů pedagogů z postupových soutěží roku 1992.

BYLOSpolečné setkání
východočeských
divadelníků
spojené s Valnou hromadou
VSVDMísto: Hradec Králové - studiová scéna Klicperova divadla BESEDATermín: 28. listopadu 1992Poradatelé: Středisko amatérské kultury IMPULS
Volné sdružení východočeských divadelníkůProgram: dopoledne - host setkání - divadelní
soubor Klapý s inscenací TŘI NÁNY, CO
SI NEUMĚLY KOUPIŤ LÍSTEK DO MOSKVV

odpoledne - valná hromada členů VSVD

Informace a závěry z odpoledního jednání zveřej-
ňujeme v rubrice Ve volném stylu.Středisko IMPULS setkání financovalo ze svého
rozpočtu a podílelo se na něm výrazně i organi-
zacně.Za VSVD se starala o hostující soubor Karla
Dürrová. Napsala nám o něm:KLAPÝ V HRADCI KRÁLOVÉ

Sympatický divadelní soubor známe z Hronova, z Vysokého nad Jizerou a nyní i z vystoupení na lonském listopadovém setkání amatérských divadelníků spojeném s valnou hromadou VSVD v hradecké Besedě, kam ho pozvala prostřednictvím Impulsu Mirka Císařová. O uvedené inscenaci TŘI NÁNY, CO SI NEUMĚLY KOUPIŤ LÍSTEK DO MOSKVV psal podrobně v Amatérské scéně č.1/93 str. 4-6 prof. Jan Císař. Jedná se o autorský text a osobité režijní zpracování hry na motivy Čechovových Tří sester. Pachatelem je zkušený Ladislav Valeš, kterého známe i z jeviště, a pro úplnost dodejme, že má na svědomí i výraznou úpravu nedávno tolik diskutované hry HVĚZDY NA JITRním NEBI o moskevských prostitutkách za vlády totalitní moci. Ladislav Valeš kolem sebe soustřeďuje nadšence, kteří, jak nám prozradil, jsou ochotní dojíždět i za dnešních složitých podmínek do zkoušek v Klapý, stát se spoluvůdci svébytných společensky i umělecky působivých útvarů, které, jak svědčí divácký ohlas, nás jsou schopny oslovit. A v tom se zřejmě šťastně potkává zájem celého kolektivu, vedeného výraznou tvůrčí osobností schopnou burcovat lidi z letargie a lhostejnosti k problému ostatních, být méně schopných, být jinak uzpůsobených, být jinak uvažujících jedinců. Na a toho je dnes třeba si nesmírně vážit, obzvlášť, když se při tomto procesu produkuje tolik osvobozujícího humoru, jehož jsou schopni pouze vnitřně svobodní lidé otevření problémům tohoto světa.

V Klapý se chystá další, nyní ryze autorská inscenace, jejíž - snad pracovní název zní: HORY SE PŘIPRAVUJÍ K PORODU, NA SVĚT PŘIJDE MALÁ SEDÁ MYŠ. Námětem zpracovávané látky je vnitřní konflikt člověka, který se rozhoduje pro životní cestu, jejíž průběh a výsledek předem zná, ale jejíž cíl mu stojí za podstoupené útrapy. Takže se těšme do divadla.

Karla Dürrová

BYLOOkresní soutěž
v uměleckém
přednesu
mládežeMísto: Hradec Králové - Klub 3Termín: 17. února 1993Počet účastníků: 25Porota: Jiří Hraše - předseda, Daniela Musilová,
Lenka ChytilováVýsledky:

1. ktg. - laureáti: Dominika Špalková
Eva Tábořská
čestné uznání s postupem do vyššího
kola: Jana Procházková
Denisa Žižková
2. ktg. - laureáti: Jana Tomašíková
Pavel Žatečka
čestné uznání s postupem do vyššího
kola: Antonín Fendrych
Hana Hanušová
3. ktg. - čestné uznání s postupem do vyššího
kola: Vítězslav Brezka

Jednou větou:

Setkání se konalo v příjemném prostředí Klubu Trojka v Hradci Králové. Mělo zaujatou, kolegiální atmosféru, pečlivou a laskavou porotu, seminář "na přání" k jednotlivým výkonům. Účastníci získali na památku nejen "stvrzenku" o účasti od výtvarníka Mario Alfieri /opakuje se na něm motiv z lonské soutěže v pozmeněné variantě/, ale i kvalitní "Senzace pěti století v kramářské písni", vydanou nakladatelstvím KRUH v Hradci Králové. A protože oceněným patří květina, dostali tentokrát "trvalku" - kaktus. Rozcházelí jsme se toho dne až po 17 hod. /od 8,30 ráno/, abychom se s některými znovu sešli ve východočeském kole soutěže.

A co na to předseda, Jiří Hraše:

V okresním klání přednášečů vedly ovšem dívky, z celkového počtu 25 soutěžících byla jen čtvrtina mužská: zato 3 z nich jsou mezi oceněnými. Příjemně překvapil vkusný výběr i několik dramaturgicky originálních nápadů. Ovšemže lektový výkon ještě držel pohromadě silou vůle a křečovitě usiloval naplnit svůj záměr; nadhled a vnitřní jistota ovšem patří až ke zkušenosti recitátora a k zralosti výkonu. Objevovaly se proto u starších recitátorů, v I. kategorii se do 2. kola příznačně probojovalo jen 10 recitátorů; ale ani to není málo. Hlavní význam na soutěžním vystoupení má jistě vzájemné naslouchání a porovnávání výkonů. Jenže analytické postřehy a poznámky soutěžní jury také nejsou zbytečné. Myslím, že by si mnoho recitátorů z nich mohlo odnést cenné a pažitelné praktické poznatky. Proto mne mrzí, že na diskusi vytrvali prakticky jen žáci hradecké ZUŠ Na Střezině.

jh

DE-BUDE-BUDE

*Zařadíme
si do diáře*

P O Z O R ! Všechny přihlášky zasílejte středisku
IMPULS Hradec Králové 50003, Okružní
1130. Tamtéž i informace - telefon
46560, 42769

OKRESNÍ KOLO V RECITACI DĚTÍ

/jednotlivci i kolektivy/

Hradec Králové - 15. - 18. 3.

Termín přihlášek: 15.2.

VÝCHODOČESKÉ KOLO V RECITACI DĚTÍ

/jednotlivci/

Hradec Králové - 22. - 24. 3.

Termín přihlášek z okresů: 15.3.

VÝCHODOČESKÁ PŘEHLEDKA DĚTSKÝCH DIVADELNÍCH, LOUTKÁŘSKÝCH A RECITACNÍCH KOLEKTIV

Ústí n. Orł. - 26. - 28. 3.

Termín přihlášek: 1.3.

VÝCHODOČESKÉ SETKÁNÍ LOUTKÁŘŮ

Hradec Králové - 2. - 4. 4.

Termín přihlášek: 5.3.

VÝCHODOČESKÉ KOLO V UMĚLECKÉM PŘEDNESU MLÁDEŽE a MLADÉ DIVADLO

Hradec Králové - 6. - 8. 4.

Termín přihlášek: 15.3.

VÝCHODOČESKÁ PŘEHLEDKA VENKOVSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

Malé Svatoňovice - 23.-25.4. a 30.4.-1.5.

Termín přihlášek: 15.3.

VÝCHODOČESKÁ PŘEHLEDKA "DOSPĚLÍ DĚTEM"

/Inscenace dospělých pro děti/

Havlíčkův Brod - 14. - 16. 5.

INSPIRACE - DIVADELNÍ ŠANCE

/Přehlídka nejzajímavějších výsledků z celé
oblasti slovesných a příbuzných oborů z východo-
českého regionu + hostů + představení vhodných
pro provozování venku/

Hradec Králové - 25. - 27. 6

Zájem o zařazení můžete projevit do 30.4.

Středisko IMPULS Hradec Králové
Středisko kulturních služeb Ústí nad Orlicí
ve spolupráci s Informačně vzdělávacím pedago-
gickým centrem v Hradci Králové a Regionálním
střediskem kulturních služeb při Okresní knihov-
ně v Pardubicích

p ř i p r a v u j í

REGIONÁLNÍ CYKlický KURS PRO UČITELE V OBORU DRAMATICKÉ VÝCHOVY

/ale i s rozšířením pro další zájemce ve výcho-
vě v mimoškolní oblasti/

Odborným garantem kursu /osnovy, lektorské obsa-
zení/ bude Centrum pro dětské aktivity ARTAMA
Praha ve spolupráci se Sdružením pro tvořivou
dramatiku, katedra pedagogiky FFUK Praha a ka-
tedra dramatické výchovy DAMU Praha.

Kurs bude obsahovat /podle specializace/ mini-
málně 8 víkendových setkání. Zahájit by měl v
září 1993. Posluchači budou přijímáni na zákla-
dě výběrového řízení. Zájem proto můžete před-
běžně projevit již teď.

V současné době se jedná s MŠMT o kvalifikačním
charakteru absolventského osvědčení. O všech
podrobnostech vás budeme v případě vašeho zájmu
na vaši adresu informovat.

Informace: Středisko IMPULS Hradec Králové a
Středisko kulturních služeb Ústí n.O.

Základní obsahové zaměření:

- Dramatika v kontextu školské soustavy
/současná škola a změny stylu vyučování, tvo-
řivost jako základní fenomén proměn cílů, hra
ve vyučování/
- , Cíle, obsah a metodika dramatické výchovy
/DV ve vyučování - tradice, principy, cíle,
obecné metodické postuláty, základní ucelený
kánón praxe/
- Aplikace DV do vyučování /1., 2. stupeň ZŠ,
mimoškolní výchova, aplikace do jednotlivých
předmětů a zájmových aktivit/
- Osobnost pedagoga a její rozvíjení

Metodika kursu počítá s adekvátní částí praktic-
ké výuky.

Upozornění:

- Pro přijetí do kursu jsou třeba základní vědo-
mosti i praktické znalosti z oblasti dramatic-
ké výchovy tak, aby je kurs mohl dále rozvíjet.
Středisko IMPULS proto počítá ještě před zahá-
jením kursu s několika lekcemi pro zájemce.
Taky o tento cyklus můžete již teď projevit
svůj zájem.

VIDĚLI JME

Základní umělecká škola Na Střezině Hradec Králové - DIVADĚLKO JESLICKÝ

Honoré de Balzac: SUC CUBUS, aneb BĚS SVIŇAVÝ ŽENSKÝ

/Návštěva premiéry zajímavého představení vyprovokovala tentokrát profesora Císaře k poněkud širší úvaze./

Josef Tejkl si umí nejbezpečněji, nejnápaditěji a nejzručněji poradit s literární složkou divadelní inscenace. Potvrdila to opět jeho další premiéra v Divadle Jesličky. Režiroval vlastní dramaturgizaci známé novely Honoré de Balzaca - SUC CUBUS ANEB BĚS SVIŇAVÝ ŽENSKÝ. Dramaturgický je to volba znamenitá. V době, kdy se na nás děsivě valí dokonale "odcizený" sex, je tento příběh "vydržované" ženy, jež své tělo rozdává jako dar, jímž velebí přírodu a chválí boha, jiskřivým tématem nad miru aktuálním. /Tuto schopnost aktuální dramaturgie osvědčuje Tejkl už dlouho: má pro ni udivující "čich"./ Tím je také řečeno, odkud šel na svou dramaturgizaci a kam s ní mířil. Ctí samozřejmě Balzaca a protože je doma na oné půdě literatury, tak dokáže přehledně, gradovaně, se smyslem pro dialog i monologickou výpověď uspořádat příběh tak, aby jím sdělil to, co sděleno má být. Navíc je od první chvíle patrné, že hodnota slova - nezapomeneme, že Tejkl má k dispozici geniální překlad Jaroslava Zaorálka, jehož čeština je sama o sobě parádním a do uší i myslí agresivně vstupující, "ozvláštněním" - tu stojí na prvním místě.

A tím po eminenc, kterou si získává Tejkl jako dramaturg a dramaturgizátor - vstupujeme na pole jevištní konkretizace. Tejkl režisér /logicky a zákonitě/ poslední dobou a systematicky míří k podobě inscenace, která unese označení "divadlo poezie". Hlavním sémantickým principem i prostředkem komunikace je mu slovo, jemu se vše podřizuje. I když z toho, co jsem od Tejkla režiséra v poslední době viděl, je to inscenace, která má možnosti nejvíce se od "divadla poezie" vzdálit. Začíná to jevištním prostorem. Je řešen jako osobitá, symbolizující složka. Pevně zvýšené prostory pro Kláru a jejího hlavního mužského protivníka kardinála Hieronyma Cornella, prostor zázemí, ze kterého postavy vystupují /a je možné ho brát i symbolicky jako zázemí, ze kterého je živeno střetnutí/, i prostor vlastního střetu, který je jakýmsi průsečíkem. Kardinál, jenž vyšetřuje spolu s ostatními obžalovanou hříšnici, aby poslední pochopil, že její ženství je darem Stvořitele a ona s ním jsou protiklady a zároveň vzájemně spjatými poly přirozeného světa - a mezi nimi jsou ti, kdo nechápou nic jsouce plni zloby a malosti. Prostor je rozvrhnut, jeho symbolika odkryta - ale pak se v této vizuální složce už dále nic nestane. Až na jisté změny světla a nošení břevn k praktikáblu, na němž stojí "svatá hříšnice", což slibuje proměnit se posléze v jakousi metaforu, či symbol. Ale bohužel se nic takového neuděje. Zbývá slovo, slovní sdělení, slovní komunikace.

A ejhle: ten poučený, se slovem tvořivě a talentovaně zacházející dramaturg a dramaturgizátor Tejkl nepostaví - až na dvě výjimky o nichž bude řeč - dialog, či monolog, jenž by měl smysl. /Význam toho slova už jen opakují: sdělit to, co má být sděleno./ Tak jsme svědky - či spíše posluchači různých a mechanicky ploše odříkaných slovních

projevů, které nemohou být dostatečně přitažlivé a hlavně: nemohou mít smysl, jenž proniká k podstatě příběhu. Ten smysl by neměl najít výraz pouze v rovině "recitační". Tejklovo dramatické rozvržení kolize a konfliktu krásy, přirozenosti se světem zla a závistivé chtivosti vyžaduje ještě cosi jako "hraní". Přinejmenším scénické bytí, které slovům dává váhu osobnosti, jež přesvědčí o důvodu a cíli jednání. Tohle dokáže v inscenaci jediný herec: Jan Dvořák jako kardinál Cornelle. Ač téměř celou dobu sedí na svém "vyvýšeném trůnu", každá jeho replika, věta, mají apelativnost smyslu a "zvláštními" se nestávají díky oněm "vnějším" deformacím "recitačním", ale tím, že jsou slovním hereckým jednáním. Zdá se, že tohle Dvořákové herectví dorostlo k rolím vskutku "charakterním". Příběh o síle přirozené milostnosti se stává tak i díky tomu, jak se Dvořák svým herectvím prosazuje - i příběhem o čemsi jiném. Převažuje téma zloby, chtivosti, nenávistnosti, která zahubí toho, jenž se před tou silou skloní. Tomu napomáhá Tejkl dramaturgizátor ještě tím, že nechá - na rozdíl od Balzaca - kardinála Cornella zabít těmi, kdo nemohou přijmout jeho smírné řešení případu obžalované "čarodějnice". Jenom několik vět Génia průměrnosti, jež řekne Petr Stančík, pak naznačí, že i slovo pronesené s vědomím smyslu by mohlo přece jen příběh kardinála vrátit k původní poloze. A tím inscenaci dát onen druhý pol. Či spíše: pevně obsadit prostor mezi nimi. Režisér o tom posunu ví. Nebo přinejmenším tuší, že mu ten druhý pol uniká. Proto nasadí do statické symboličnosti scény to, co jediné nasadit může: Nahé ženské tělo. Do této inscenace patří; má tu své oprávnění, dokonce bych řekl, že nemůže bez něho být. Režisér Tejkl naprosto organicky k tomuto jevištnímu gestu dospěje a zachrání je tím navíc i to, co prozatím mladičká představitelka Kláry nemůže uskutečnit ani "recitací", ani herecky. Dalo by se tím zachránit mnoho, možná skoro vše. Ale přinejmenším by se muselo dojít k jakési "akční scénografii", skrze niž by to nahé tělo pojmenovalo prostor své existence a dalo všem - těm na jevišti i v hledišti - samo sebe pocítit a prožít jako symbol smyslné čistoty; ztratilo svou samozřejmou pozemskostí malovně a povzneslo věřící.

Bylo by to tak v duchu Balzacově i v duchu dramaturgizátora Tejkla. Ale i tak je tato inscenace v něčem čímsi více než běžným amatérským - nebo "školním" - představením. Jesličky tu naznačily šanci překonat svou dosavadní produkci, dojít v celistvosti a zbudovanosti divadelní struktury podstatně dál, než dosud došly. Ukázaly kudy by cesta pro ně také mohla směřovat. A i to je velký přínos.

Jan Císař

FOTO, KTERÉ SE NÁM PODAŘILO ZÍSKAT, NENÍ BOHUŽEL Z RECENZOVANÉHO PŘEDSTAVENÍ, ALE Z INSCENACE "NAŠ BERTI". DOUFÁME VŠAK, ŽE PEPIKA TEJKLA V POPŘEDÍ POZNÁTE, I KDYŽ FOTO NENÍ PŘILÍŠ KVALITNÍ.

VIDĚLI JSME NA PŘEHLÍDCE V LIBČANECH:

Představení první: Švec a čert, hradeckého Hadu, přineslo vlastní dramatizaci na motivy známé pohádky - příběh o ševci - který podlehne svodům mamonu a upíše se čertu, aby posléze byl tohoto závazku zbaven s pomocí pohádkového dědečka a jeho píšťalky, a sám se opět napravil. Kolíkové loutky se dvěma "živými rukama", dva látkové závěsy - paravany, z nichž přední asi 1 m nad podlahou umožňuje hraní s loutkami jen v kleče. Dialog střídá slova, ale poskytující dostatek prostoru k naznačeným akcím. Příběh směřuje jednoduše a přímo ke svému rozuzlení. Ani některé dobré nápady nedovedly však oživit jeviště. Představení působilo v jedné nevyrazné rovině, bez výraznějšího vzruchu. V jednom poklidném tempu. Mám za to, že velký podíl na tom nese právě zvolený typ loutek. Tyto loutky sice mohou snadno brát rekvizity, ale vyjadřují se širokým gestem a náročnější aminací, která právě není v souladu s požadavkem na rychlejší a bezprostřednější aktivitu loutek - která pro řešení situací by byla účelnější a divadelnější. Ne nadarmo padlo při pohovoru o představení ze strany souboru, že jim je bližší jarmareční maňáskové divadlo. Ten povzdech jakoby řešil i problém této inscenace. Nebyla by i tato předloha pro něho vhodnější?

Ve druhém představení jsme viděli inscenaci, která byla uvedena již na letošní Inspiraci, Volného sdružení z Jičína: Kdo má skřítku, ten se má. Zajímavý pokus o využití společných zkušeností modříšických Čmukařů, kteří hru připravili pro jičínské /scénář i výpravu/ a také ji s nimi v počátku nastudovali, a dvojice herců z Jičína. Spolupráce obou týmů přinesla vtipné a nápadité představení, poplatné současnému myšlení Čmukařů. Jičíňští pak přinesli přesné naplnění úkolu v dynamickém a plném nasazení realizovaného představení. To fungovalo přesně v půdorysu scénáře, směřované do jisté grotesky, na motivy známé pohádky Obušku z pytle ven. Loutky skřítku a myšky se těšily velkému zájmu dětí. Přes velké nasazení obou herců ve druhé polovině, kde se koncentruje trojí opakování, ztrácí hra svoji vnitřní dynamiku a zájem diváků na chvíli upadá. Divák totiž už dopředu tuší co se dále přihodí a není už překvapován, dokonce z přetlaku vědomostí předbíhá představení a hlasitě je komentuje. Zdá se mi, že v zájmu rychlého tempa a racionálního řešení situací, jakoby se z představení vytrácela tematická rovina, ztrácí se obsah a veškeré úsilí jde místy jen po povrchu.

Třetí představení byla vlastně premiéra hry dvojice divadla POLI z Hradce Králové: Byl jednou jeden. Nabídlí parodovanou, nebo snad lépe - ironizovanou verzi tří pohádek: O Budulínkovi, O perníkové chaloupce a O červené Karkulce, spojenou jednáním dvou "klaunů", tentokrát vlastních zázračnou palici, která rozsvěcuje nejen reflektory, ale i mozkovou invenci obou živoherců. Konec představení je dán vyčerpáním magické moci palice. Představení ještě syrové a nehotové, těží hlavně z nápadu s palicí a otočného, přenášeného čtvercového paravánu, urychlujícího přeměny na jevišti, i z point parafrázovaných pohádek. V řadě stejně nebo podobně pojednaných jejich předcházejících inscenací však jakoby tato nepřinášela nic nového.

O čtvrtém představení, jaroměřského souboru "Bodi": V říši pimprlat, jsme se již krátce zmínili ve IV. Hromadě. Marionetová inscenace, co dělá loutky když odehrají představení. Zase hrají. Tentokrát s nimi i jednotlivými situacemi příběhu, spíše vyprávěného než "jednaného", prochází malý chlapec z publika. Jeho bezprostřední, přirozený, zaujatý projev tu posiluje svojí aktivní účastí účinek představení na diváky. Zřejmě tu realizuje touhu diváků také se moci zúčastnit hry s loutkami. Asi i to mělo vliv na rozhodování dětské poroty.

Jan Merta

DS Mě KS Jilemnice

Marie Kubátová: Jak přišla basa do nebe

Na pozvání jilemnického souboru jsme se zúčastnili /Jan Císař, Jan Merta, Břetislav Lelek a já + náš výtvarník Mario Alfieri tentokrát ve funkci šoféra/ premiéry inscenace hry Marie Kubátové JAK PŘIŠLA BASA DO NEBE /věnované autorčině životnímu jubileu/. Zúčastnili jsme se a viděli:

- na jevišti /i v jeho zákulisí/ soubor, čítající 55 osob nutných k realizaci inscenace, soubor zaujatý, citící základní smysl textu, soubor v řadě případů herecky talentovaný /a to včetně slibných talentů mladých/, soubor nezastupitelný v místním kulturním a společenském dění = soubor svou existencí potvrzující a potřebný
- v hledišti jsme spolufandili s plným sálem /a pak že divácká krize!/ trnuli při nezvládnutí některých záležitostí, drželi palce všem a všemu, krčili se, aby přes nás viděly děti, které se se svými rodiči účastnily i večerního představení a byly svou kázní a reakcemi jistým potvrzením, že i přes délku představení se i pro ně na jevišti odbývá něco zajímavého.

Ale přeci jen:

- přesto, že jsme byli diváci vstřícní a fandící, přeci jen jsme byli diváci v celkovém amatérském dění o něco více orientovaní, takže jsme se pro sebe snažili formulovat i otázky a problémy.

Leč:

- v závěru představení jsme zvažovali, zda je máme formulovat i pro soubor, případně režiséra. Dobře víme, že premiéra není pro takové rozpravy půda nejvhodnější. Takový rozhovor by vyžadoval dostatek času, dostatek klidu a postupné vyjádření kritérií, aby naše dobře míněné poznámky inscenaci pomohly a přitom ocenily všechno to dobré, co se podařilo. Zejména proto, že jilemnický soubor obnovil svou činnost po řadě let, že se jeho režiséři a členové se systémem hodnocení ve východočeském regionu mnoho let uplatňovali a pro řadu souborů běžným, ještě nesetkali.

Takže:

- režisérovi jsme v chvilkovém postání na jevišti /při likvidaci scény/ poděkovali /bylo za co/. Ale ten rozhovor jsme si ponechali pro nějakou chvíli příhodnější, nebo pro inscenaci další, na kterou se už teď těšíme. A věříme, že jilemničtí ochotníci začnou třeba vyjíždět i mezi další kolegy ve východočeském regionu, že mezi tím uslyší podobné povídání o jiném představení /nepochybují o tom, že se jistě vyskytují alespoň na vysoké přehlídce a lektický rozbor tam již při seminářích absolvovali/. A příště si jistě ten prostor pro rozhovor vytvoříme.

Ale jen jsme jistým způsobem zalitovali:

- že již neexistuje např. Klub režisérů, ubývají příležitosti pro konfrontaci i vzdělávání. Protože jilemnický soubor je jistě výborný ve svých místních podmínkách, ale měl by postupně i na zařazení do souvislostí širších. Bude-li mít zájem, jistě se do nich nějakými klikatými chodíčky ale nakonec dostane. Ale i když ne, pojedou se na ně vždycky ráda podívat jako řadový divák. Protože pro mne budou jistě vždy přinášet podněty k uvažování o ochotnickém divadle v jeho nezastupitelné funkci v místní kultuře.

Jilemničáky srdečně zdraví, na další představení se těší a drží palce

Mirka Císařová

!UŽ ZDE ZAČÍNÁ RUBRIKA!

V.N.N.P.

CHYBIČKA SE VLOUDILA:

Byl letos nesmírně fajn. Fajn svou atmosférou, pohodou, pracovním zanícením - a co bylo překvapivé, velmi slušnou úrovní inscenačních výsledků. Takže bylo nakonec rozděleno všech šestnáct cen, které byly k dispozici. A to ještě řádka dobrých hereckých výkonů zůstala neoceněná.

Podrobně jsem o vysoké přehlídce psala v Amatérské scéně č. 1 /str. 2-4/, takže zde jen pár východočeských patriotických slov.

V hlavním přehlídkovém programu nás letos, vzhledem k změně statutu přehlídky, konečně mohl zastoupit domácí vysoký soubor Krakonoš. Patřil rozhodně k lepšímu průměru. Text Antonína Procházky KLÍČE NA NEDELI sice neposkytl právě nejlepší oporu /nejsou vytvořeny dramatické postavy a vypracovány dramatické situace - je jen vršením nových faktů, vtípků a point pro zasmání/, ale herecké zvládnutí ústředních postav dvou manželských párů /Svatava Hejralová, Marie Trunečková, Jan Hejral, Jaroslav Hofman/ i postavy tetičky /Slávka Hubačíková/ učinilo tuto inscenaci divácky zajímavou. Osobně se přiznávám, že jsem byla napjatá, jak zvládnou náročné a rozsáhlé herecké party lidé, kteří jsou maximálně zapojení do organizace a zajišťování hladkého chodu přehlídky - zvládli to na jedničku! /že by to bylo i tím, že jsem jim držela palce?/

V předvečer přehlídky se ve Vysokém představitel DS Ivana Olbrachtů ze Semil se Shakespearovým ZKROČENÍM ZLÉ ŽENY. Snaha po jednoduchosti vedla k přílišnému okleštění scény a nevytvoření odpovídajícího prostoru pro hru. Takže to herci neměli lehké. I když se snažili, aby všechno "odsejpalo", působila inscenace trochu jednotvárně. Až se projeví jejich temperament a živost tak jako na závěrečném Sejkoráku, získá inscenace - i všechny budoucí - na vzrušivosti.

Jinak už tradičně měli Východočeši své zastoupení v porotě v osobách prof. Jana Císaře a Jaromíra Voseckého, a taky ve zpravodaji Větrník, který jsem plichtila společně se Sašou Gregarem. Co se týče vysokokrakonošáckého zázemí, bylo perfektní, perfektní a perfektní.

Alena Emarová

VÝCHODOČEŠI NA NÁRODNÍCH PŘEHLÍDKÁCH

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA INSCENACÍ DOSPĚLÝCH PRO DĚTI POPELKA

Na Rakovník jsem si poprvé "sáhla" jednoho dne, kdy se tam konalo výjezdní zasedání odborné rady ARTAMA jejíž jsem členkou. Proč se mi tehdy tam zalíbilo samo město nemůžu přesně říci. Je v tom něco iracionálního. Ale přesně mohu říci, proč se mi líbilo v jeho kulturním stánku /Kulturní centrum Rakovník/, kterému řediteluje pan řídící Kodeš. Bylo tam totiž o nás ty dva dny postaráno nejen perfektně, ale i laskavě, s pochopením pro duši všech těch lidí divadlem potrefených, kteří tam tehdy zasedali, vášnivě diskutovali a hledali nejružnější řešení. Tam jsem se tehdy rozhodla, že pojedu do Rakovníka na národní přehlídku inscenací dospělých pro děti, která má tak poetický, ale i význačný název - POPELKA.

/Pravda, chtěla jsem už také po několika letech zase vidět, jak že to na těch luzích divadelních pro děti vypadá./

Takže jsem jela a nelitovala jsem. Péče i organizace byly opět perfektní, stejně laskavé ba ještě laskavější, pochopení pro duši divadelní velké, ba ještě větší a i humor nechyběl.

Luny divadelní pak vypadaly různorodě. A velice diferencovaně. /Zájemce odkazují na článek v Amatérské scéně č. 1-1993 od Aleny Urbanové./ V každém případě je takové zhlédnutí úrody jedné sezóny na národní úrovni zážitek potřebný i inspirující. V poslední době jsem vždy ráda, když se ještě někde odbývá i fundované hodnocení představení. I to tu bylo a zájem ze strany souborů i seminaristů /jejich počet v tomto ročníku vzrostl/ byl velký. Snad je to i tím, že divadlo pro děti je ještě pořád tou "Popelkou" a že u souborů, které se jím zabývají je ještě hlad po vědění, zdomakování a snad i jistá pokora, kterou začínám teď často postrádat. Zajímavé byly výsledky práce t.zv. dětské poroty, která tu opět pod vedením dr. Ivany Veltrubské pracovala. Myslím, že pro řadu souborů byla tato zpětná reflexe jejich představení ojedinělým zážitkem. /Sama problematika dětských porot je však na samostatné uvažování. Pokud není vedena takto odborně, může nést pro soubor i jistá rizika./ A jinak: pořád narváno a o přehlídce se v Rakovníku opravdu vědělo.

A jak že Východočeši? Všelijak. Region zastupo-

val z východočeské přehlídky doporučený soubor Volné herecké sdružení Jičín se svými již pověstnými Čertovskými pohádkami. Uspěl - jak u dětí, tak u poroty - dokonce tak, že je navržen z této přehlídky k výběru na Jiráskův Hronov. A Martin Zajiček dostal ještě herecké ocenění. Takže kdo snad ještě neviděl, doufejme že může uvidět na Hronově. Do širšího výběru pak byla z východočeské přehlídky do Rakovníka doporučena inscenace havlíčkobrodských - hra pánů Nováka-Oubrama - Jak se kradou princezny. /Posudek Aleny Urbanové na toto představení jsme zveřejnili v čísle HROMADY V./ Byla do programu POPELKY rovněž zařazena. Ale přineslo to souboru mnohou trpkou chvíli, i když to nesl statečně. Dlouhodobá alergie na dvojici autorů ze strany hlav pomazaných se přenesla do celkového hodnocení a myslím, že zabránila soustředění na inscenační poctivý pokus havlíčkobrodských, byť na takovém textu již skoro předem prohraný. Viděla jsem to představení na obou přehlídkách. To v Rakovníku bylo u vědomí zodpovědnosti poněkud křečovitější, také prostor nebyl zrovna nejvhodnější. Ale v podstatě bylo stejné. V článku Aleny Urbanové o rakovnické přehlídce však došlo k poněkud nešťastnému propojení označení textu a inscenace a pro soubor tak opět kapka hořkosti. Leč soubor ADIVADLO je soubor schopný, invenční a nezničitelný. Takže na další rakovnické přehlídce na shledanou !!! a s lepším textem.

Ráda bych se do Rakovníka letos opět na podzim dostala. Bylo tam dobře a poučeno. Pojeďte taky !

Mirka Císařová

POPELKA

PRKNA PRÁSTĚLA

OTEVÍRÁNÍ DIVADLA

(S MÍRNOU BOLESTÍ V ZÁDECH)

Divadlo lze otevřít různě. Potichu, nahlas, klíčem, pakličem. Před dvěma lety se vstupovalo do divadla Jitřenka /pamětníkem je Céčko/ ve Svitavách vyvaleným vchodem do sklepa. Prostory připomínají slavné slumy z New Yorku či odjinud. Za dva roky - nové zdi, hospůdka, obchůdek, trávník a i divadlo - jménem JOSEF. Bez mírné bolesti v zádech to asi nešlo.

V sobotu 24. října 1992 - tedy otevírání divadla. V mraze vyhrává dechovka, v sále je příšeří, tak se nevidíme, spíše tušíme. Uprostřed tabule jak z Felliniho filmu - mísy se saláty, pití všeho druhu. Je nás - diváků - hodně, tedy na Svitavy. Někdo - za vzpomínkou, jiný za lidmi - divadlem Josef - profesionálním souborem našeho malého města, malým souborem čítajícím snad tři lidi - Matěje Šefrnu, Mastu Přikryla a Šárku Ředitelku.

Stojím u zdi s mírnou bolestí v zádech a začíná představení MÍRNÁ BOLEST V ZÁDECH. Tedy - představení? Ještě večer jsem na to myslel a byl naštvaný. Tohle přece není divadlo! Za dva dny se už tomu - a sám sobě směju. Co to vlastně je divadlo? Jak to říci? Blbosti - prostě - hodně skvělých písniček, mnoho symbolů - pták v kleci a jiné, konfety a rachejtla a tanečky a tak - šansonová zpěvačka Pavla Svobodová, létající Mastá, excentrický Pavel Lustýk, gvdná Jana Šefrnová a Šárka Ředitelovic, Matěj Šefrna tajemný Děkuju, že jste přišli, Indiánka, kterou neznám. Je zde mnoho - vkus nevkus, kýč nekýč. Však je to jedno - neboť definice tvarů si strčme někam.

Potěšení na mé straně - dámy a pánové. Či - ptáš se Matěji - jak se má můj milej dobrman?

Odpovídám - děkuju za optání, jde to, i s mírnou bolestí v zádech.

Petr Mohr

/Přetištěno ze čtrnáctideníku Naše město Svitavy, listopad 1992/

ALBERT VÖLKL

NĚMECKÝ

LOUTKÁŘ A VÝTVARNÍK

Odehrál ve Svitavách pět představení a potěšil. Rekl bych velmi. Poslední večer byl zvlášť prima. Sešli se Céčko s Makem a divadelními přáteli a přišli studenti se svým oblíbeným profesorem, byla krásná atmosféra.

Albertovo představení, to byla tentokrát vlastní pohádka na navažský motiv. Výtvarné divadlo s jinými měřítky jednoho stylu. Jednoduché marionety, maska, plošné loutky, stínohra, mezi tím jeden herec, který to všechno ovládá zvenku i zevnitř, zvucí, muzikuspouští, mluví, hraje, svítí, překvapuje. Říkal jsem si jak je možné, že ta nesourodost výtvarna nepůsobí neharmonicky. Že výsledkem je souznění mě, diváka, s divadlem. Ono je to totiž opravdu divadlo, se vším všudy. Je to v Albertovi, který vše vymyslel, vytvořil, stal se součástí toho všeho, ale hlavně -

ono to všechno se stalo součástí jeho a ta nesourodost prostředků jakoby vykompenzovaná zaujetím a osobností herce, člověka, který ví co chce sdělit a opravdu to sděluje, ta nesourodost prostředků najednou ukazuje i tu druhou stranu mince, tu druhou tvář Alberta, člověka hledajícího, člověka, který si není vůbec zcela jist sám sebou. Je na tom najednou tak jako většina z nás, je nám najednou velice blízký. A to poznání se přeneslo sálem a vrátil se na jeviště. Byl to velice sbližující večer.

Karel Šefrna

TELEGRAFICKY

O TÝNIŠŤSKÉM DIVADELNÍM
PODZIMU (UŽ 25.!))

Vysoké n.J. - Klíče na neděli, Třebachovice - Hadrián, my - Poskalák, cenu diváka o prsa získali domácí, návštěva na hosty mizerná, na domácí vyprodáno /i předpremiéra pořádaná pro důchodce/. Pro děti - Dračí pohádky /Čmukaři/, Hvězda /Jičín/. Výstava - obrazy V. Macků, plastiky M. Matouška - obě prima. Závěrečný večer - Přišel i kouzelník /pan Beneš z Letohradu/, bába Tutovka /Kaplanová/, při společenské pijatice jsme vydrželi až do rána.

Z dopisu Evy Drábkové

P R O S E Č

Ve dnech 20.-21.listopadu 1992 se zde konala přehlídka tvorby divadelních a loutkářských souborů chrudimského okresu. Zúčastnily se jí soubory HERMAN z Heřmanova Městce /P.Dostál: VÝTEČNÍCI/, DIVIDLO ZŠ Krouna /R.Kipling, R. Tlapák, I.Mrkvičková: O MAUGLI/, LS AHOJ Chrudim /KASPAŘKOVY KASPAŘINY V PEKLE/ a DS ZŠ Dr. Malíka Chrudim /ŠKOLA ZAKLAD ŽIVOTA aneb Komenský by se divil/. Jako host vystoupilo Volné herecké sdružení Jičín s Puškinovým-Poležnovým KAMENNÝM HOSTEM aneb Skonem Dona Juana a s Čechovovými NÁMLUVAMI.

Na přehlídce bylo přihlášeno asi 80 divadelníků z okresu, což Věrka Brunclíková - jak nám psala - považuje za úspěch. O bližší povídání pro Hromadu byl zprostředkován žádán Pepík Lédl. Ale nic.

BURČÁKOVÉ VÍTĚZSTVÍ

V době, kdy čtete tyto řádky je druhý "nultý" burčákový festival v Hustopečích již legendou. Stejně jako ten první "nultý". Že se koná v době, kdy víno vykvasí do té správné formy, která jí dala název /prý: v žaludku "bur-bur" a na konci trávicího ústrojí "čákčák", to je nad slunce jasné. Nakonec i sluníčka bylo loni dost a burčáku taky.

Předloni se této vinařsky divadelní akce zúčastnili východočeši ve zvláštním složení. Svou jevištní produkci, při níž se omlouvali za příkory způsobené Čechy Moravanům, inscenovali kulturní úředníci /z okresních a městských úřadů/, včetně jednoho poslance ČNR. A zvítězili na plné čáře a pořádáně nadzvedli latku festivalovým vystoupením. Loni se počet účinkujících zněkolikanásobil. Jednak téma festivalu - hudba sbližuje národy, Čechy a Moravany zvláště, upoutalo množství hudebníků, jednak se za moravským burčákem vypravil celý autobus divadelníků, z Hradecka, Náchodska a Ústeka. V dramaturgii dr. Jana Dvořáka nastoupilo na jeviště komando kytaristů a zbytek křoví. V živých obrazech masového charakteru byly opraveny dějiny a celek byl komponován do rámců české hym-

ny, rozšířené nejen o známou pauzu, která rozdělím Československa ztratila smysl, ale především o slovička, lahodící sluchu Moravanů. I básen Český sen doznala úprav o moravské strofy.

Poradatelé zařadili východočeské vystoupení jako prolog festivalu. Způsobili tím ovšem, že ostatní neměli šanci. Druhý burčákový festival už nenašel další soupeře, i když se renomované soubory z Prahy či z České Lípy očividně inspirovaly naší předlonskou tvorbou.

Porotu tvořili představení "moravské stré-covské akademie" a při našem vystoupení neskrývali slzy /snad dojetí/. Závěrečnou verzi hymny zpívali s námi vstoje. Poté následovalo dekorování demizonom vyhraného burčáku, který byl vypit na zdрави všech nepřítomných za doprovodu cimbalovky. A celou noc se pak chodilo po sklepích, kde bylo burčáku co hrdlo ráci. Zpiti úspěchem začali jsme v nedělních ranních hodinách přípravu na třetí "nultý" burčákový festival a protože se porouchal autobus bylo dost času na to připravit se dokonale.

Alexandr Gregar

VŘÍCENÍ

(ODVOZENO OD INFINITIVU "VŘÍTÍ SE")
SOUBORU "JARO SLAV"
Z LUŽE DO ROKU 1993

/o kterém se - stejně jako o každém předcházejícím - tvrdí, že je významným pro nástup do něčeho nového, mezníkem ve vývoji, předvojem lepšího příští či závojem za minulostí, které jsme dali vale/

Domnívám se, že i při ztížených podmínkách budeme rozhodujícím činitelem místní kultury a že si v rámci chrudimského okresu udržíme jedno z předních míst aktivity divadelních souborů.

V závěru roku 1992 nám vyšlo nastubování Divadelního kukátka 2, navazujícího na pořad předcházejícího roku 190. výročí ochotnické činnosti v Luži. Tentokrát byl program koncipován v duchu neotřelého hesla "OCHOTNÍCI VŠECH ÚZEMÍ, SPOJTE SE!". Jak jsme dělali velké divadlo dříve a děláme malá divadelní show dnes. S využitím materiálů z Amatérské scény č. 6/1989 a poznámky prof. Císaře na str. 8 téhož čísla podařilo se nám uvést závěr Mrštíkova Maryši jako muzikál s vynikajícím playbackem operního ražení.

Připomínky a rady poroty XXII. vysocké přehlídky z r. 1991 nás tak dlouho hlodaly, že vyústily v různé dramaturgické úpravy IV. obrazu Borovy Zuzany Vojířové, takže za ztraceného Petříka se na scéně postupně objevili všichni Petřové a Petry naší rozvětvené ochotnické rodiny a navíc jeden nemanželský Vojtek, pasák ovcí, který po matce zdědil v rámci restitucí zemědělské půdy košumberské panství a nedaleko pod Klá-palkou si zřídil v současné době ranč. Znamení na sedací části nikoliv ve velikosti mexického dolaru, ale československé pětikoruny jasně dokumentovalo nezvratné otcovství posledního Rožmberka. Obraz optimisticky vyústil v pění /odvozeno od slova pěti čili zpívatí/ trampských písní u táboráku a jihočeských šlágrů z doby Vokovy. Strašné dlouho trvalo autoru scénáře přesvědčit herce o smyslu obrodného procesu, zato překvapením pro něho a samozřejmě i celý herecký kolektiv bylo, že návštěvníci přijali tuto formu jako příjemně překvapující. /Viz příloha - pozn. red./

Druhého obrazu z Kubátové hry Jak přišla basa do nebe jsme v závěru síně svíci, kde jedna skomírala u budovy hrnovského Jiráskova divadla, využili ke sbírce na rekonstrukce jevištního zařízení. Celý výtěžek z tomboly /do které přispěli všichni místní podnikatelé a ochotníci hodnotnými cenami/ 1.650,- Kčs byl následující pracovní den odeslán na konto KB 33 23-551. Příklad jistě vhodný k následování. /Podtrhla red./

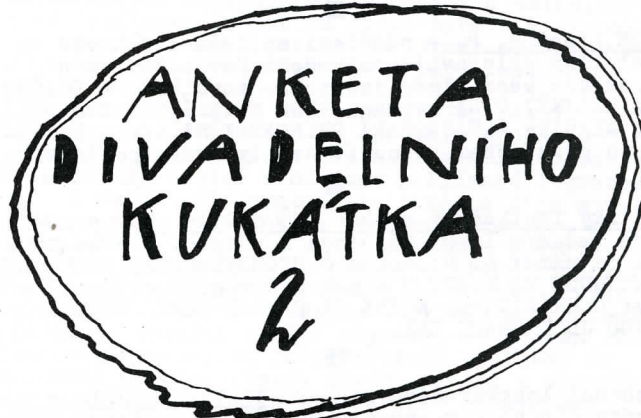
Za zmínku snad ještě stojí, že před "velkolepým" závěrem, t.j. aranžovanou děkovačkou, připomínající všemi atributy i budovatelskou písní "Kupředu, levá" chvalně známé prvomájové průvody, byli na tribunu, již se stalo jeviště, pozvání čestní hosté: zástupci sprátených obcí a měst, sponzoři, zasloužili členové a pod.

Při této příležitosti byla prohlášena za svatou trpitelku manželka jednoho z aktivních členů souboru Mája Němečková, která po 49 letech, kdy zde poznala svého životního druha, vstoupila opět na prkna jež znamenají svět. Za to, že umožňovala svému choti bohuľibou činnost se vším, co k ní přísluší, byla dekorována svatozáří a předán jí osobní dar - autoportrét manželův jako torzo /t.j. bez hlavy a paty/ v aktu, aby se měla na co dívat, když on většinou není doma.

V souboru jsme se také dohodli, že obnovíme předválečnou tradici ochotnických karnevalů. Ten letošní byl naplánován na 19. února.

Aleš Němeček

Pozn.red.: než jsme stačili vyjít, stal se karneval minulostí. Ale jistě nám Aleš napíše pikantní podrobnosti. A teď - slíbená příloha:

DRAMATICKÉHO KROUŽKU "JAROSLAV" LUŽE

POŘAD SE MI LÍBIL: 70,4%
LÍBIL S VÝHRADAMI 27,8%
NELÍBIL 1,9%

PŘIPOMÍNKY K DĚLCE (PROGRAMU):

PŘÍLIŠ DLOUHÝ 14,8%
PŘÍLIŠ KRÁTKÝ 3,7%
TAK AKORÁT 81,5%

VYZVÁNÍ NA CESTU OCHOTNICKÉMU DIVADELNÍMU SOUBORU "JAROSLAV"

SMĚLE
→ POKRAČUJTE DÁL 100%
→ NECHODTE
NIKAM 0%
JDETE DO:
(NIKDO NÁS NEPOSLAL NAPŘ. DO PRODEJE)

Do rubriky PRKNA PRAŠTĚLA patří také premiéry, které se na vašich prknech v uplynulé době odehrály. Vzhledem k časovému skluzu ve vydání tohoto čísla Hromady se nám to trochu pomíchalo s PRKNY, která BUDOU PRAŠTĚT. Nakonec jsme se rozhodli sem zařadit vše, co se odehrálo do konce února 93 /a o čem samozřejmě víme/. To ostatní pak o rubriku dále.

Redakce

Máme řadu informací

O DĚTSKÝCH SOUBORECH

Dětský recitační soubor ZŠ Hlinsko /vedoucí Věra Filipová/ nastudoval předlohu Oty Hofmana O HOLČICE LIZE, JAK ŠLA DO ŠKOLY.

Dětský divadelní soubor DIVIDLO z Krouny /u Hlinska v Čechách, vedoucí I. Mrkvičková a R. Tlapák/ hraje vlastní adaptaci R. Kiplinga O MAUGLI.

DDM Ledec n. S. - oddělení společenských věd a estetiky připravilo za vedení Marie Zajícové hned víc věcí. Tady jsou: K. Hanzálková - POJĎTE NA HRÁTKY, O Sirovátka - KDO NEVĚŘÍ, AT TAM BEŽÍ, A. Mikulka - HASTRMANÍ PRINCEZNICKA. /Vše provázeno povzdechem vedoucí: Ach ty konce pohádek! /

Dětský loutkářský soubor ZUŠ Světlá n.S. pracuje pod vedením Ivany Měkotové a připravil představení na námět G. Rodariho O HROMOTLUKOVI, KTERÝ MEL CHYTOST VE VLASECH a pak dvě věci z autorské dílny: O KRÁLÍKOVÍ, KTERÝ SI HLEDAL NOVÝ DOMOV a PROČ JSOU DRACI ZLI.

Vedoucí loutkářského souboru ZVONEK z Hořovic v P. Květa Jínová nám napsala o velkém programu pro děti z mateřských škol: "Program vznikl na základě spolupráce našeho divadla s hudební skupinou Servis /pro děti se zřekli honoráře/. A tak naše vánoční představení plné pohádek, písniček a tanečků zhlédlo kolem 250 našich nejmenších. Nechyběly ani vánoční koledy a malé dárky od několika sponzorů, které rozdávala pod našim divadelním stromčkem krásná ježibaba z pohádky!"

Dvě krátké pohádky od Lenky Šafaříkové STROMČEK a SNEHULÁČEK, které byly součástí programu, by hoříčtí rádi předvedli jako ukázkou na přehlídce v Ústí nad Orlicí.

Dětský dramatický soubor při ZŠ v Miletíně hraje pohádku ŠTESTÍ A NĚŠTESTÍ zpracovanou volně na motivy K.J. Erbena. Vede jej Jana Voříšková.

Z Trutnova se ozval František Brož a Divadelní soubor ZUŠ Trutnov: hrají Brožovy POHÁDKY ZE ŠPANIĚL aneb Co se mi to jenom zdálo.

Dětský hudebně rytmicko taneční soubor VITAMÍN S z Litomyšle pracuje už řadu let pod vedením Vladimíra Šauera. Ten nám napsal, že v loňském školním roce dělali jakousi přestrojovací komedii ...A PRINCEZNA, PROČ MA VOUSY? V letošním pak začal pracovat s úplně novými dětmi z pátých a šestých tříd a připravili pohádku O ŠÍPKOVIC RŮŽENCE - jak jinak než Šauerovu verzi!

Avšak nejen děti pracují !!!

DOSPĚLÁCI

taky !!!

/Něco máme s daty, něco bez./

Na závěr dvanáctidílného cyklu o životě a díle J.Á. Komenského a 322. výročí jeho úmrtí připravila Českobratrská církev evangelická v Hronově společně s Hropovským kulturním střediskem pásmo Z LABYRINTU SVĚTA DO RÁJE SRDCE, na němž spolupracovali Josef Vavříčka, Martina Voltrová, Irena Jeřábková, Zuzana Genertová, Jan Turek a Jaromír Strádal. Vše se konalo pod mottem: ...aby Komenský zůstal s námi a jeho dílo při nás...

Divadelní soubor A. Jiráka z Týniště n.O., jedna ze známých bašt operety a veselohry, dělá svým divákům radost Hašlerovým PODSKALÁKEM.

Soubor VICENA z Ústí nad Orlicí má stále na repertoáru Aristofanův ŽENSKÝ SNĚM. K tomuto sdělení Jan Štěpánský připsal: Hodně lidí ze souboru má teď starosti samo se sebou - myslím tím pracovní - přešli na soukromé podnikání či exponovaná místa a prostoru pro divadlo není tolik jako dřív. Potřebujeme se proto hlavně udržet v činnosti, kontaktu, nedat příležitost myšlenkám, že lze žít i bez divadla a věřím, že se vše v lepší obrátí."

Divadelní soubor HÝBL a STUDIO 02 Česká Třebová se navrátil k ogvěděnému a kdysi pro něj úspěšnému titulu V. Ctvrtka a S. Lichého JAK SE STAL RUMCAJS LOUPEŽNÍKEM.

Pro děti hraje také divadelní soubor z Jilemnice hru JAK PŘIŠLA BASA DO NEBE Marie Kubátové.

JESLIČKY /ZUŠ Na Střežině Hradec Králové/ jsou plodné jako vždy. V současné době mají na repertoáru: Tejkl - PROTI PROUDU, Gasztold - MODLITBY Z ARCHY, J.R. Pick - DANUŠE Z PODJEŠTĚDÍ, Allen - POŠTAVA KUGELMASSE, Balzac - SUCCUBUS.

K poslední jmenované inscenaci nám Pepa Tejkl napsal:

"Sotek si, vážená redakce, zaskotačil, když jste naši premiéru uvedli pod názvem SCCUBUS aneb BĚS ŠPINAVÝ ŽENSKÝ. Věřte, že dívka, běsa hrající, je velice čistá, což pokadě osobně kontroluji. Správně tedy BĚS ŠPINAVÝ ŽENSKÝ."

Redakce se všem, zvláště pak postiženým, omlouvá a dotvrzuje, že se jmenovaná dívka zašpinila pouze teoreticky při přepisu Hromady.

V Heřmanově Městci v souboru HEŘMAN řadí s úspěchem Dostálovi VÝTEČNÍCI, zatímco v HERMANÁCKU se pod taktovkou J. a J. Rezáčových HÁDALA PARAPLATA, což původně způsobil J. Voňanský.

Divadelní soubor KD v Holicích uvegl. 19. 12. 1992 premiéru TRIKRÁT ANTON PAVLOVÍČ ČECHOV. Pod názvem se skrývají aktovky Svatba, Výročí a Medvěd.

Čechova hrají také PŘÁTELÉ DIVADLA z Pardubic - jeho aktovku NÁMLUVY.

Ochotnický soubor ZDOBNÍČAN Vamberk připravil hru Voskovce a Wericha BALÁDA Z HADRŮ v úpravě a režii Vaška Podolského. Premiéra 20. února 93.

Divadelní soubor z Červeného Kostelce hraje od 23. ledna 1993 hru OTEC SVĚHÝ SYNA autora Karla Poláčka. Má to "na triku" Emilka Dyntarová.

Divadelní soubor JIRÁSEK Škola Chocně hrál v provincii Grymovu LOUPEŽNICKOU HISTORIÍ. Nastudoval ji Lad. Hořejší.

A co takhle

LOUTKÁŘI

ZDOBNIČAN z Vamberka hraje pohádku K.J. Erbena ve zpracování vedoucího souboru M. Drtiny DLOUHÝ, ŠIROKÝ A BYSTROZRÁKÝ.

BODI z Jaroměře mají na repertoáru hru KAŠPÁREK NA SKALNÍM HRADE, kterou podle starých textů upravila Jana Dvořáčková. A dětský soubor CHLUP připravil inscenaci téže autorky pod názvem JANEK A TŘI ZAKLETÉ PRINCEZNY.

TO VŠECHNO VÍME OO VAŠ !!!

XI. LOUTKÁŘSKÁ BOUČKOVA JAROMĚŘ

Sobota 20.2.1993, ve velkém divadle.

Program:

- 9,00 hod. DLS Chlup Jaroměř: JANEK A TŘI ZAKLETÉ PRINCEZNY
- 10,30 hod. LS Brum Broumov: MOJE POHÁDKA
- 13,30 hod. LS Dětem pro radost Náchod: VODNICE
- 15,00 hod. LS Bodi Jaroměř: KAŠPÁREK NA SKALNÍM HRADE
- 16,30 hod. Soukr. divadlo Polí Hradec Králové: BYL JEDNOU JEDEN

Sešli jsme se na přehlídce s M. Kopeckým a s loutkáři okresu Náchod - J. Edlovou, J. Pšeničkou a J. Dvořákem ve skupině lektorů. Čekali nás pět představení rozdělených do jednoho dne. A protože představení nebyla nadměrně dlouhá, spíše naopak, zůstalo dost času na to, abychom se mohli sejit s každým souborem hned po představení a v klidu si popovídat o společných dojmech. - Divák byla přehlídka navštívena hojně.

Na přátelské a vstřícné atmosféře přehlídky má jistě významný vliv aktivita Ivany Richterové z hronovského kulturního střediska, která se pravidelně po celý rok schází ze zástupci loutkářských souborů náhodská a společně s nimi usiluje v rámci okresu o jejich identitu. Setkání loutkářů v Jaroměři supluje v podstatě okresní přehlídku. A je to letos opět jediná okresní přehlídka ve východočeském regionu. Nejzajímavější představení tu opět bylo odměněno putovní cenou Kašpárka. Letos si ji odnesl LS Brum z Broumova za inscenaci Moje pohádka. - Na regionální přehlídku do Hradce inscenace vybírány nebyly. Je tomu stejně jako v minulém roce. Přehlídka je otevřená všem souborům, které se přihlásí, bez omezení a zůstává jen na jejich vůli, chtějí-li se zúčastnit. Přehlídka tak supluje pohledy okresní i regionální. Metodické i výběrové. Soubory se tedy až na ní setkají poprvé s hodnocením. Náhodské však mají zásluhou své aktivity i toho, že mají někoho, kdo se o ně stará a podporuje je, před ostatními náskok. Dostali právě na Boučkově Jaroměři možnost konfrontovat svoji práci s pohledem zvenčí a ověřit si tak působivost svých představení. Navíc v poklidu a věcně si o věci pohovořit.

K jednotlivým představením jen krátce. S některými se jistě setkáme v Hradci a bude pak příležitost rozepsat se o nich podrobněji.

Dvakrát jsme se na přehlídce setkali se jménem Jany Dvořákové z Jaroměře jako dramaturgyně a režisérky dvou představení, a s její snahou, řešit nedostatek vhodných textů vlastní silou. Pro soubor dětí Chlup /dětí okolo 15ti let/ připravila hru Janek a tři zakleté princezny. V ní

Janek po roztržce s matkou prožije sen, který asociativně navazuje na jejich konflikt a dovejde Janka k nápravě. Místy trochu didaktivní předloha poskytuje dětem dostatek prostorů k tomu, aby jednotlivé situace mohly naplnit hravým jednáním a ve snu pak uplatnit svoji fantazii. Látka předlohy je však věku dětí poněkud vzdálená. Snad i to byla příčina, že nabídnuté nebylo vše patřičně využito v jejím zdivadelnění.

Pro soubor dospělých - Bodi, připravila pak komedii Kašpárek na skalním hradě, se strašidly, sestavenou ze tří starých loutkových her. Jedna z nich je i Don Šajn - odtud příběh rytíře a jeho sluhů Kašpárka. Hrál se na velkém jevišti divadla /Boučkově divadlo bylo pro nezpůsobilost před vánoci uzavřeno/, ve velkém prostoru. A na jednu nám pro tuto hru chybělo stranové omezení - kukátko - a větší důraz na iluzi. Dobře voděné loutky, srozumitelná mluva /každý mluví za sebe/, ale už méně veselí a tajemna v místech, kde by to hra vyžadovala.

S veselým představením Moje pohádka se v malém sále, představil broumovský Brum. Humor "popletené" pohádky vychází ze střetávání dvou příběhů známých pohádek O Smolíčkovi a O červené Karkulce, doplnované písničkami a aktualizované "reklamami", jak už dříve bývávalo zvykem broumovských. Realizované tentokrát manásky vyrobenými souborem. Uvedeným představením přenesl i na nás chuť a radost se kterou je odehrál i navzdory některým nepřesnostem ve fabuli a ve hře. Tam kde docházelo ke správným spojení použitých prostředků a naplnění gagů, tam vznikala divákovi věcně a účastně přijímaná legrace.

V malém sále vystoupila skupina čtyř studentů, odnož náhodského souboru Dětem pro radost, která předvedla svoji prvotinu v dramatizaci i realizaci - Vodnice /od slova vodník/. Spodovými kolíkovými loutkami se dvěma "živými" rukama, "s odkrytým vedením". Příběh o práškoví, pišťalce, vodníci a zlém mlynáři, ve kterém vše šťastně dopadne, má ještě některé problémy ve výstavbě fabule. Přesto divákovi zaujal a vytvořil pozornou a soustředěnou atmosféru v hledišti skrze vážné míněné úsilí. Zaznamenali jsme po vzdech diváků, že to přece jen mohlo být delší.

Přehlídku uzavřelo představení divadla Polí s Byl jednou jeden.

Pokud bych měl shrnout své pocity z přehlídky, pak bych na prvním místě uvedl - CESTY - a s nimi spojené HLEDÁNÍ. V různých rovinách, ale přece jen nesoucí v sobě kus optimismu. Neboť tam kde je hledání, dochází i k POZNÁNÍ, teď nebo příště. Někdy to trvá déle, ale pak je z něho větší radost.

Zkrátka a dobře byla to příjemně strávená sobota. Dík za ni souborům, Ivaně Richterové, MKS v Jaroměři i ostatním, kteří k tomu nějak přispěli.

J. Merta

PRKNA BUDOU PRAŠTĚT

V LUŽI

Soubor Jaroslav se totiž rozhodl pozvat do Luže ořechovský kolektiv s Jiráskovou - Peškovou LUCERNOU a ve spolupráci s referátem kultury OÚ v Chrudimi pozvat k návštěvě tohoto představení jako představení studijního i ostatní ochotníky z Chrudimska. Po vystoupení - pravděpodobně 24. dubna t.r. - chtějí uskutečnit besedu s ořechovským souborem.

Jak ovšem lužský soubor známe, určitě neodmítnou návštěvu představení z řad divadelníků jiných okresů.

Usilovně a neustále budou praštet prkna v okrese Havlíčkův Brod. 4. března proběhne v Junior klubu v Chotěboři "Setkání s poezií", tedy okresní přehlídka uměleckého přednesu mládeže od 15ti do 35ti let.

8. a 9. března se bude konat v Ledči n.Sáz. pod názvem "Říkejme si básničky" okresní přehlídka a soutěž v recitaci dětí ZŠ a nižších tříd gymnázia. Při této příležitosti budou také dětem pod názvem "Verše trochu jinak" nabídnuty krátké texty dětské poezie k divadelnímu a výtvarnému ztvárnění. Výsledky této práce se budou vzájemně předvádět.

A do třetice: "Náš pohádkový strom" - setkání s dětskou tvořivostí aneb Malá přehlídka dětských divadelních, loutkářských a recitačních kolektivů v okrese HB proběhne ve dnech 16. a 17. března v Kulturním domě Ostrov v Havlíčkově Brodě. Zúčastní se děti z DDM Ledč nad Sázavou, ZUS Světlá n.S., ZŠ Stoky, Gymnázia Havlíčkův Brod a ZUS Havlíčkův Brod. Citujeme z programu: "Pohádkový strom - připravíme obraz stromu, děti dostanou papíry, lepidlo, nůžky, barvy, látky a pod. Udělají pohádkové postavičky, které na strom zavěsíme. Po zkušnostech z lonského ročníku bude nejvhodnější v závěru druhého dne nechat děti vhodným způsobem vybrat si jednu postavičku na památku. To však znamená, že jich musí být zhotoveno nejméně tolik, kolik se zúčastní dětí. Děti mohou pracovat samostatně nebo ve skupinách podle libosti."

A CO NOVÉ PREMIÉRY

Divadelní soubor A. Jirásek z Úpice připravuje na 13. března premiéru hry Carla Goldoniho POPRASK NA LAGUNE. Mladí - tedy Divadelní společnost dr. Krásy zkouší v režii Petra Lanty tragikomedii LA MOSCHETTA, autor Angelo Boicco - Ruzzante. Ale to prý do konce března zaručeně nebude.

Trináctka je zřejmě pro mnohé šťastné číslo. Neboť také divadelní soubor Sokola Přepere si ji zvolil za datum premiéry. 13. března odehrají LESNÍ PANNU Františka Kožíka.

27. března vyžene na prkna, která znamenají svět režisérka Nada Doležalová divadelní soubor z Jaroměře. Jejich novou inscenací bude Wilderova DOHAZOVAČKA.

Na březen plánují premiéru také PŘÁTELÉ DIVADLA z Pardubic. Tentokrát budou hrát pro děti Grymova ČERNOU KRÁLOVNU.

Koncem března se pohne VÍTR VE VĚTVÍCH SASAFRASU /autor René de Obaldia/ a zavane na jevišti KDDK v Kunčicích nad Labem.

Na duben plánuje premiéru Divadelní spolek J.K. Tyl z Lomnice nad Popelkou. Bude pro děti a bude to Sypalova CESTA DO POHÁDKY A ZPÁTKY.

Pilné budou opět královéhradecké JESLIČKY. Poláček: DOKTOR MÜNORY /březen/, Komachi-Shikibu: INKOSTOVÝ MĚSÍC /březen/, Bulgakov: PSÍ SRDCE /duben/, Jan Václav Rosa: ČECHOŘECNOST /březen/.

A 6. března proběhne KRMELEC PLNÝ DIVADLA. Od 14 hodin pro prcky, od 15,30 pro mladistvé od 10 do nekonečna let, od 19 hodin spíš pro ty větší.

Na jaro /s otazníkem/ plánuje premiéru divadelní soubor z Jilemnice. Prý to má být CESTA KOLEM SVĚTA.

DS MAJ Hronov pracuje intenzivně na Jiráskově LUCERNE. Režii má ing. Miroslav Houštěk a premiéru plánuje na květen.

Loutkářský soubor ZDOBNICAN Vamberk počítá s premiérou někdy v červnu. Má v úmyslu nastudovat nezbednou pohádku J.Lady a A.Koenigsmarka BYL JEDNOU JEDEN DRAK.

Divadelní soubor ZUS Trutnov připravuje Jílkovu pohádku SŮL NAD ZLATO. Ale kdy má být premiéra nevíme.

Nic bližšího nevíme taky o souboru JUMPING HAMADA z Pardubic. Víme, že chystá, ale jak se to bude jmenovat a kdy bude premiéra...

Divadelní soubor z Městečka Trnávky připravuje pod vedením dr. Mileny Duchonové Tylovu TVRDOHLAVOU ŽENU. Paní doktorka k tomu píše: "Máme moc problémů s obsazením /nemáme dostatek mužů/, opisujeme sami texty a hlavně jsem musela moc škrtat a neumím nahradit aktuálními texty vyškrtané problémy 19. století. Proto nemohu uvést ani předpokládanou premiéru." Držíme palce. /Ostatně jako všem./

Od Pepíka Řezáče z Heřmanova Městce jsme obdrželi "chystaci" příspěvek. Tady je:

"Upozorňujeme, že díky Dostálovým Výtečníkům, nejzdařilejší zatím reprizovaným na okresní přehlídce v Proseči, se mladá krev souboru Heřman chytla drápkem a opět přinutila bývalé fimfárníky Pepu, Michala, Jitku a stále čilou Zuzku Naskovou, aby s nimi udělali další divadlo. Tři sice letos maturují, ale snad to zvládnou jako Výtečníci. Text už je vybrán, ale zatím jej nebudeme prozrazovat. Snad jen, jak byl objeven. To si takhle Pepa Řezáč četl před spaním v posteli knížku, ta mu únavou vypadla z ruky, udeřilo ho do nosu, ale hlavně se otevřela v místě, kde se objevil dramatický text. Uderem do nosu probraný Pepa se začal a radostně zvolal: Heuréka! - čímž probudil Jitku a .../ale kdepak, nemravové/... četli spolu. O několik dní později se shodli všichni, že je to určitě vono. Začínají na tom od Nového roku dělat, takže uvidíme. Přistě se snad dozvíte víc. Ted jsme ještě pověrciví."

TFUJ, TFUJ, TFUJ → REDAKCE

ŠKOLA HROU

PŘIJĎTE
I VY!

KDO SI
HRAJE
NEZLOBÍ...

V předvečer regionální přehlídky dětských divadelních, loutkářských a recitačních kolektivů v Ústí nad Orlicí dne 26. března se sejde východočeské centrum Sdružení pro tvořivou dramaturgii. Protože půjde o setkání veskrze důležité, chystáme se věnovat mu v příštím čísle mimořádnou pozornost.

Co se děje v Hradci Králové....

...na Vysoké škole pedagogické

Do výuky všech typů učitelského studia byl v druhém semestru zařazen dvouhodinový seminář tvořivé dramatiky, na němž se podílejí členové katedry pedagogiky a psychologie /dr. Vacek, dr. Horáková, dr. Doležalová, dr. Vojtíšková/. Vedle tohoto povinného semináře bude organizován ještě seminář výběrový /v letním semestru/ pro zájemce z řad studentů i učitelů. Postupně je navazována spolupráce s dalšími katedrami /výtvarné výchovy, českého jazyka a literatury/. Zájemcům z řad učitelů byla věnována také lekce o problematice dramatické výchovy 2.-3. února při Pedagogických dnech VŠP.

... ve Středisku tvořivé dramatiky při DDM

Středisko zahájilo činnost v říjnu 1992 a má připraveny zatím tři programy pro třídy I. stupně ZŠ. Pro dva nalezlo inspiraci v Brně, pro jeden v DDM v Jablonci nad Nisou. Hlavními aktéry jsou paní Dušková, Eva Kobylková, dr. Pavel Vacek a Věra Vacková. S lekcemi pomáhá a zájem o věc projevuje skupina 5-6 studentů z VŠP. Pravidelným návštěvníkem a konzultantem je Jan Merta.

Pro příští školní rok je počítáno s rozšířením programové nabídky - jak pro I. stupeň ZŠ, tak i pro II. stupeň ZŠ a pro středoškoláky /ve spolupráci s Janou Sochorovou z jaroměřského gymnázia/.

Vedle pravidelných setkání /každý čtvrték dvě lekce/ jsou plánovány praktické semináře pro zájemce z řad učitelů i studentů - jeden z nich se konal 12.-13. února pod vedením paní Jitky Kaderkové ze ZUŠ v Žatci.

V úvaze je letní soustředění všech zájemců o tvořivou dramaturgii - dětí, mládeže i dospělých. Trvalý a hluboký zájem projevuje řada učitelů, které se za poměrně krátkou dobu podařilo okolo DDM shromáždit.

/podklady manželů Vackových zpracovala ex/

VYBÍRÁME PRO VÁS

z nabídky Střediska kulturních služeb, Dělnická 219, 562 01 Ústí nad Orlicí, kde si můžete následující zajímavou publikaci na dobírku objednat:

Eva Machková: METODIKA DRAMATICKÉ VÝCHOVY. Zásobník dramatických her a improvizací.

Nejen teoretické úvahy, ale také sto stran praktických příkladů, cvičení, námětů k hrám a aplikacím ve školní práci najdete v této publikaci.

Obsah: Kořeny tvořivé dramatiky. Proces a produkt. Součásti procesu v dramatické výchově. Úkoly tvořivé dramatiky, Cvičení a hry v praxi. Řídící role pedagoga. Uspořádání lekce. Příprava a plánování práce. Prostředí, podmínky a organizace. Vzdělání a průprava učitele.

Zásobník her, improvizací a cvičení: I. Rozehrátky, uvolnění a soustředění. II. Objevování sebe a okolního světa. III. Pohyb a pantomima. IV. Kontakt, mimojazyková komunikace a skupinová citění. V. Plynulost řeči a slovní komunikace. VI. Tvořivost. VII. Charakterizace. VIII. Improvizace s dějem. IX. Pomocná cvičení.

Literatura a prameny.

Učitelská i rodičovská veřejnost cítí naléhavou potřebu radikálně změnit dosavadní principy školství, a přitom až na výjimky ani učitelé, ani rodiče neznají jinou školskou praxi a jinou pedagogiku než totalitní. Chybí nám tradice svobodných, na opravdu demokratických základech budovaných škol. První polistopadový popud jednoduše se vrátit do roku 1948 nebral v úvahu fakt, že světová pedagogika je dnes docela jinde a že mnoho byla jiná už v oněch prvních poválečných letech. V současné situaci chybí i možnost rychlého a dostatečně širokého seznamování učitelů i rodičů s jinou než dosavadní pedagogikou. To vyvolává u mnoha tvořivých učitelů hlad po informacích o jakékoli, byť třeba oborově /dramatické výchově/ nebo ideologicky /waldorfská škola/ orientované aplikaci reformních snah "s t o l e t í d í t ě t e". Dramatická výchova se tedy stává nejen novým prvkem a oborem výchovy, ale také důležitým informačním kanálem, jímž se do širší veřejnosti dostávají impulsy ke změně principů výchovy a vyučování.

Dramatická výchova může být zájmovou činností, nebo samostatným školním předmětem s esteticko-výchovným a uměleckým akcentem. Může však také být metodou výuky různých předmětů, metodou rozvíjení osobnosti dětí a mladých lidí a osvojování obecně lidských /komunikativních, kontakto- výchových dovedností/. Může fungovat jako princip i obsah rozvíjení osobnosti v profesionální přípravě na ta povolání, která jsou založena na kontaktu s druhými /učitelé, lékaři, politici, manažeři, prodáváci aj./. Může být i socioterapií, event. psychoterapií...

Eva Machková

VYHLAŠUJI
PÁTRÁNÍ

V listopadu 1992 jsem dostala dopis podepsaný ...Ivana F- nebo T? Dělá v LŠU výtvarnictví a ráda by získala kontakty na někoho, kdo propojuje výtvarnou a dramatickou výchovu - píše např. jako Ivana Měkotová. Bohužel nemám její adresu a neodhadla jsem o kterou ze všech Ivan se jedná. Přesto však vyzývám lidičky, kteří se touto oblastí zabývají, aby své zkušenosti napsali do této rubriky. A Ivano - ozvi se i Ty.

Mirka Cís.

NESTOŘI & KANDROASOVÉ

SÁGA

Přihlásil jsem se k tomu úkolu nadšeně. Někdy v červenci - a teď máme první březnový den a píšu jen proto, že už prostě musím. Hromada naléhá, tlačí, prosí, hrozí. Přišel jsme totiž na to, že je to úkol tak pozoruhodně rozvinutý, že by se dal asi zpracovat v podobě seriálu. Nebo románu; zkrátka a dobře v nějaké formě epické. Mohlo by se to vyprávění jmenovat Svitavy, nebo Céčko, nebo Divadelní dynastie či prostě Seřnovi. A byl by to tvar výsostně epický, se spoustou klenutých příběhových linií, do nichž by se vešly samozřejmě na místě prvním portréty a osudy postav.

Tak na příklad první ženská postava - Anča. Kdybych byl autorem, musel bych začít Ostrovem splněných přání. Zaplnila v tom představení jeviště jedna herečka - rasantní, temperamentní, výbušná, plastická, s ohromným smyslem pro humor a muziku. Jak jinak: v tom vyprávění by byla muzika také jednou z hlavních postav: muzikantství, hudebnost je pro tuhle rodinu, pro tuhle dynastii fenoménem bytostně rodovým. Ale bylo tam cosi víc, pro co mám jediné jméno: dramatická umělkyně. Myslíím v nejvlastnějším smyslu toho pojmenování. Akce, jednání, pohyb, ale vůbec celé bytí na jevišti tu má přirozeně expanzivní hereckou tendenci. To jest: vůli a snahu jít přes rampu, vyslovit se, zapůsobit, apelovat, přitáhnout a taky - dát každému gestu, každému slovu, každému detailu plastický, přesně docílený tvar, jenž se nespokojí ani s přibližností ani s jakýmsi zemleděným polotvarem; něčím, co je na půl mezi životem a na půl mezi jevištěm. Je to prostě herectví, jenž ví, že je o životě, ale že ten život může dokonale přetvořit svou aktivitou na jevišti, protože je to aktivita v umělém prostoru, v cosi výsostně umělého. Někteří lidé to mají od pánaboha, taky se tomu říká talent nebo nadání.

A pak by tu byl příběh Blanky. To by byl příběh úplně jiný. Příběh, jenž by měl barvy jemné, pastelové, splývavé, tak trochu impresionismus. Protože to je příběh o divadle jako o prožívání sebe ve světě, příběh o divadle jako o stavu duše. Je to příběh jemný, předaný na velice tenkém, ale nicméně pevném útku opravdivosti, která se do krve pere o to, aby na jevišti bylo jenom to, co tam pro uspokojení vnitřní potřeby, vskutku být musí. A také aby tam nebylo nic, co by příliš hustě, tlustě, křiklavě nanesenými barvami porušilo neopakovatelnou náladu právě toho okamžiku, v němž se začne odvíjet z ničeho tenoučná linka, aby se posléze stala něčím. Oním prožitkem, v němž je něco - při vši křehkosti - nesmírně silného, snad by se skoro dalo říci smrtelně vážného. Nebot jak jinak nazvat stav duše? Ale je to také pokorný vztah k divadlu, jež se tu stává nástrojem obradu. Obradu, v němž se hraním od čehosi očišťujeme. Nebo přinejmenším vypovídáme o hloubkách svého bytí, o nichž jindy jenom mlčíme. Zbytek je mlčení - říká Hamlet o svém příběhu, jež nelze dovprávět, protože jeho události nikdy nepostihnou vše. Podobný je i tento příběh o divadle - i tohle hraní je vždycky o mlčení, v němž je zatajeno cosi, co nikdy nebude zcela vysloveno.

A příběh třetí - ohromně rozvětvený a do stran rozběhnutý - by byl něco jako sága generační. Ale odkud jej uchopit? Od syna Matěje, jenž začal vzpourou proti všemu, výkřiky neartikulovanými, patetickými, manifestacními, v nichž byla zoufalá snaha otevření a upřímně se vyslovit. A pak přijde etapa přípravy na profesionální dráhu. Jenže: jablko nepadne daleko od stromu. Ta vůle a snad musím říci posedlost skoro metafyzická - dělat divadlo svobodně, nezávisle na čemkoliv, jen proto, co cítíme, myslíme, co chceme, se nedá zapřít, potlačit. Ta je celé té "dynastii" vlastní. A tak generace druhá, synovská si najde věru pozoruhodnou, dnešní polohu pro tuto posedlost - divadelní "podnikání". Asi by to nemohl být konec celého vyprávění, celé ságy - protože je tu ještě jedna dívka jménem Pavlína, jejíž trpělivá, tichá, leč velmi pozorná účast od útlého dětství na nejružnějších divadelních podnicích je nejenom hodna obdivu, ale také naznačuje, že asi nic neskončí. Zaplatpánbůh! Ale prozatím je to jen příslib - ten dnešní příběh končí tím divadelním "podnikáním", v němž syn v nové rovině a na jiném stupni pokračuje v tom, co začal otec.

Otec Karel. Ale na jeho příběh by se nemohlo jít jenom generačně. Tohle je sága, jež přesahuje osudy jednoho rodu, jedné dynastie. To je už sága českého amatérského divadla. Jistě - začíná jedním zvidavým, citlivým, dělným člověkem, jenž má nejenom smysl pro všechny podoby života, ale také umí životu naslouchat, dívat se na něj, pozorně, pokorně a s vášnivým zaujetím se s ním seznamovat, pronikat do něj a činit to, co je dobré, prospěšné, správné, přinášející potěšení jiným i sobě. A stejně jako je život žit, tak stejně je děláno i divadlo. Nevím jak by Karel Šefrna dělal divadlo před sto nebo pětasedmdesáti lety. Ale vím bezpečně, že přišel do doby, která chtěla, vyžadovala pro amatérismus lidí jako je on. Oni se stali solí toho jevu, jenž si posléze osvojil název "divadlo autorské". Solí proto, že to pro ně nebyl předem přijatý a racionálně osvojený program - tím méně cosi jako schválnost, sekretářství, provokování či dokonce jakási módní křeč. Byl to skutečně životní postoj. Už jsem to napsal, ale musím to zopakovat: Stejně jako Karel žije s toutéž dělností, citlivostí, pokorným a vášnivě posedlým zaujetím, se stejným potěšením pro sebe i pro jiné dělá divadlo. Po každé proto, že si něco chtěl uvědomit pro sebe, že jej zajímalo něco, co bylo jeho tématem, problémem, po každé proto, že byl na něco zvědavý, něco si chtěl ověřit. A protože je citlivý, tak překračoval četné divadelní hranice, aniž by v tom byla schválnost, plakátovitost proklamující experiment. Ten postoj i ta citlivost se spojovaly v nádhernou symbiozu, již bych asi mohl nazvat velice jednoduše a také velice obecně přítomností. Vždycky to také bylo divadlo o nás - být nikdy ani v nejmenším nečpělo přímočarou tendencí. A vždycky to také bylo divadlo, které se otevíralo všem divadelním podnětům, aby je propracovávalo v nové a nové tvary, jež byly po každé překvapivou a nečekanou inscenací.

To je právě ta "divadelní" sága, jež se jmenuje soubor "C" - a všechny jeho odnože. (Pokud jde o ty odnože: nevznikly náhodou. Karel má totiž schopnost divadlo doslova rozdávat - nejenom těm, kdo jsou diváky, ale i těm, kdo je chtějí, mohou dělat. "Céčko" na sebe vždycky nabalovalo nové a nové lidi, možná stejně založené divadelně, ale především životně. Něčemu se v tom mateřském lůně přiucili, něco pochopili - a pak leckterí vyrazili po své vlastní dráze, zkusili to po svém. Vyšli z "Céčka", zůstali s ním spojení - a v mnohém jej překračovali. I tohle je důvod pro to epické vyprávění - košatění nejenom v čase, ale i v prostoru, ježž "Céčko" všelijakými "odrůdami" písmene "C" zaplňuje.) A ježž je vyprávěním o neokázalé, poctivé, invenční, přemýšlivé práci jednoho amatérského divadelního souboru z města Svitav, jenž si pro svou radost vykročil nezávisle do divadelní říše. A dát pak především mnoho radosti i jiným, aby zároveň napsal jednu velkou kapitolu do dějin českého divadla - nejenom amatérského. Neboť nastavoval zrcadlo, byl tou dobou a zároveň ji překonával vdechujíc svým divákům naději, že lidem zůstane vždycky schopnost mít všechny ty lidské vlastnosti, o nichž by v té sáze byla řeč.

Možná by to nebyl seriál či román, prostě epika, sága příliš efektní. Ale rozhodně by to bylo o něčem, co je tou "solí života". I divadlem.

Jan Císar

VE SLUŽBÁCH THALIE

KDO JSTE ZNALI, VZPOMEŇTE S NÁMI..

Ve středu 26. srpna 1992 zemřela na následky kruté nemoci paní Jiřina Doběšová, členka úpického souboru. Zemřela v nedožitém věku 57 let. Pro divadelníky i diváky je její jméno spojeno především s řadou těch rolí, ve kterých se uplatnilo nejen nadání herecké, ale i pěvecké. Proto si ji budeme pamatovat především například z titulní role muzikálu My Fair Lady, nebo Mamzeel Nitouche. Při všech svých rolích uplatňovala nejen své talentové předpoklady, ale i svůj ženský šarm, inteligenci a stále mladistvý vzhled. Těžko se bude za Jiřinku shánět rovnocenná náhrada. Vzpomíná soubor i všichni přátelé, kteří ji znali.

Zveřejňujeme fotografii ze slavné úpické inscenace My Fair Lady, na které je jako titulní představitelka květinářky Lízy, společně s Jaroslavem Hofmanem, představitelem Fredyho.

M. Cís.

Dostali jsme i další smutné oznámení, že ve věku 43 let nečekaně zemřel 18.12.1992

Honza Hurych, představitel řady rolí v inscenacích pardubických souborů /souboru ES, Mladé divadlo/. Vzpomeňte s námi aktivního divadelníka i dobrého kamaráda.

DÁŠA HALÍŘOVÁ

Na sklonku roku 1992 oslavila úctyhodné, ač zcela neskutečné životní jubileum Dáša Halířová, první dáma trutnovského divadelního souboru Klicpera. Obětavá, neúnavná stmelovatelka našeho problémového divadelního spolku. Za soubor jí přejeme hlavně zdraví, lásku, neutuchající elán a stálý šarm. Dášo, do dalších let - Zlom vaz!

M.J.10.2.1993

PS. Paní Dáša je stálou účastnicí rady východočeských setkání /především INSPIRACÍ - vynechala snad jen jednu/. Podařilo se mi najít jednu její hezkou fotografii ze setkání s divadelními kolegy souboru v Kunčicích při východočeské přehlídce venkovských souborů v Malých Svatonicích v roce 1991 /doutám, že počítám dobře./

I já upřímně blahopřeju a vše dobré přeju.

Mirka Cís.

MILOSLAV LANGER

Nar. 18. 2. 1908 v Hroubovicích, člen DK "Jaroslav" od 23.9.1928, režisér od 25.12.1939, čestné uznání ŠKK ONV 20/5 1973.

V roce 1993 oslavuje 85. narozeniny a 65 let úspěšné divadelní činnosti na lužské ochotnické scéně.

Začínal 23.9.1928 jako poručík Prchal ve Vrbského-Stěpánkové Transportu č. 20, pak následovala řada rolí nejrozumnějších typů a charakterů, z nichž nejzávažnější byly: titulní postava v Langrově Obrácení Ferdýše Pištory /1933/, Valenta v Jiráskově M.D.Rettigově /1937/, Medvěd ve Wernerově Medvědí tanci /1937/, malíř Petr v Minaříkově Divném chlapu /1939/, vodník Ivan v Jiráskově Lucerně /1939 a 1951/, hrobník Melichar v Tylově Paličově dceři /1940/, Prokop Hartych ve Vernerově Bohatém chudáku /1941/, sedlák Brázda ve Walterově Krev a půda /1942/, sedlák Juan v Lope de Vegově Sedlák svým pánem /1942/, Miraga v Urbanově Stvoření lásky /1943/, Adam z Hradce v Borové Zuzaně Vojířové /1943/, poručík Ivar ve Faltisově Stanici Gordian /1944/, král v Tetaprově Zpovědníku /1944/, Podkoleskin v Gogolově Ženitbě /1946/, Sigelius v Čapkově Bílé nemoci /1953/, policejní direktor v Gogolově Revizoru /1952/, Koliáš v Klicperově Divotvorném klobouku /1959/, Parazit v Čapkových Ze života hmyzu /1965/, Petr Dubský ve Stroupežnického Našich furiantech /1973/, Šimon Věrník v Borové Zuzaně Vojířové /1991/.

Velké herecké zkušenosti, osobitý promyšlený přístup a důslednost při studování každé hry jej vedly k velmi dobrým inscenacím, na které vzpomíná široký okruh diváků rodných Hroubovic i okolí Luže. První jeho režii byla Žákova Škola základ života /1939/, pak následovala řada konverzačních her: Tetaurův Člověk nemá jež sebe, Rosůlkovy Mezi námi děvčaty, Haverové Žena v bílém /1940/, Vernerův Bohatý chudák, Krpatův Mistr ostrého meče /1941/, Walterovo předokupační drama Krev a půda, Rössnerův Modrý dým a Konstantinova Ryba na suchu /1942/, Urbanovo Stvoření lásky, Koselkův Tajemný čaj o páté /s K. Třešňákem/ 1943, Faltisovo drama Stanice Gordian /1944/ Stehlíkova Loď žebráků /1950/, Čapkova Bílá nemoc /1953/, Hauptmanův Bobří kožich a Shawův Pygmalion /1956/, Loukotkové Není římského lidu, Dankův Steelfordův objev /1959/, Ramargueovo Poslední dějství /1960/, Tylova Drahomíra /1961/, Čapkových Ze života hmyzu /1965/, V a W Golem /1966/, Čapkova Matka /1968/, V a W Nebe na zemi /1971/, C. Leue Šťastná žena /1977/ a M. Horníčka Dva muži v šachu /1982/.

Za dobu své dlouholeté herecké činnosti vytvořil 83 rolí a měl na lužské scéně 36 režii. Protože někdy současně hrál i režisoval, je u něho evidováno přesně 100 inscenací, na kterých se podílel. Tohoto významného divadelního jubilea bylo připomenuto návštěvníkům Zuzany Vojířové 6/4 1991, kdy si zahrál kněze Věrníka. Pro příští generace je videozáznam z tohoto představení, stejně jako neopakovatelný režisérův úvod k Čapkově Matce /27.10.1968/ na magnetofonovém pásku dokladem osobnosti vzácného člověka.

A N

Z KARTOTÉKY
ČLENU

VSVD

JSME

ZJISTILI:

POLOČAS K ZAMYŠLENÍ

PRO JUBILANTY: NASTAL V DOBĚ
OD 5. DO 7. ČÍSLA VYDÁNÍ
HROMADY

Paní Věru Filipovou - 28.4.1938

mnohaletou vedoucí dětských recitačních kolektivů z Hlinska, několikrát oceněných i na národních přehlídkách. Skromně, milé a trpělivé paní učitelce, které nechybí smysl pro dětskou duši, ale ani kus "kumštýřského citění", přejeme opravdu jen to dobré. A dětem v Hlinsku, aby jim ještě dlouho pomáhala nacházet radost z věcí běžných, ale přitom neobvyklých.

Paní dr. Renatu Hradeckou - 29.1.1958

rovněž vedoucí dětských kolektivů - tentokrát v Hořicích. Vedoucí nadšenou, plnou elánu a spousty nápadů. Prvně jsem se s jejím jménem setkala ještě v době "totáče", kdy svou autorskou záležitost napsanou se znalostí uvažování dětí popudila nejen tehdejší "generalitu", ale i kolegy pedagogy. Její scénář se mi dostal do ruky už pozdě. Byly by k němu možné připomínky rázu divadelního, ale rozhodně ne ideologického. Takže paní Renata prostě "nesměla", objevila se proto na východočeské přehlídce až v roce 1992. Předvedla autorské pásmo s dětmi ze soukromého gymnázia, předvedené s temperamentem až nespoutaným. Bylo však o čem hovořit zejména proto, že setkání bylo první a ve svém druhu proto vlastně v první konfrontaci z řadou souborů s poučenými vedoucími v oblasti dramatické výchovy. Ale nic se neděje! Paní Renato, jednou to vyjde na těch alespoň 90%. Nevzdávat. A za práci s dětmi Vám upřímně děkujueme !!!!!!!!!

Petra Pfeifera - 22.4.1948

S Petrem se znám dlouho, přesto nejsem schopná napsat zprávu z minulosti. Tak alespoň několikaletou současnost. Vede Městské kulturní středisko v Sobotce a je aktivizátorem řady kulturních aktivit v tomto krásném městečku. Já zároveň jedním z předních organizátorů národní přehlídky Srámkova Sobotka. Je tudíž i jedním ze spoluorganizátorů t.zv. Poetického odpoledne, každoročního vystoupení východočeských souborů venku na veřejných prostranstvích Sobotky v rámci Srámkovy Sobotky. Té lonské jsem se po několika letech znovu účastnila. Dýchlá na mne staronová atmosféra tohoto svátečního setkání. Petr prý na nás koukal z okna /měl snad nohu v sádře/. Jeho vzkaz z Valné hromady VSVD pro mne byl velice aktuální: existuje možnost levnějšího poštovního při rozesílání HROMADY. To je čin. Prověřili jsme to, snad to od dalšího čísla skutečně půjde. Petře, za vše díky, hodně zdraví. Ta další aktivita Vás ještě nemine !

UŽ VÁM CELÁ ODBIL A !!!

ODBÍJE !!!

KOMU ?

Aleši Němečkovi - (8. dubna 1923)

Vzhledem k tomu, že narozen 8.4.1923 a vzhledem k zásluhám, aktivitě, stykům přátelským, osobním i celkovým zásluhám, dnes pouze upřímně gratulujueme a slibujeme další zastavení v tomto plátku. Alešku, koukej poslat nějaké slušné foto ! A upřímně poděkování Tvé paní manželce, která Tě celou dobu věrně doprovází, i všem členům souboru, kteří vstřícně reagují na všechny Tvé náročné požadavky.

Mirka Cís.

Vladimíru Šauerovi - (31. ledna 1943)

který ač v současné době ve funkci daleko /snad/ důležitějších, slaví v plné aktivitě se svými současnými členy dětského souboru i členy odrostlejšími /i těmi, kteří již např. vystupují na prknech divadel profesionálních/ své krásné kulaté výročí /mimochoodem-nevěřím tomu/. Dovolte mi jednu osobní poznámku. Vždycky jsem si myslela, že přesto, že dramatická výchova je systémem nejosvícenějším při výchově dětí, nelze zcela zamítnout i všechny další "odnože" pokud skutečně nepůsobí škodlivě /ale to je vždy diskusní, v souvislosti s celým širokým spektrem působení na děti v současných podmínkách/. I proto jsem se hádala s přijímací komisí /kdysi ještě nediferencovanou pro jednotlivé druhy/ LKVČK pro třídu východočeských režisérů/ o režiséra Vladimíra Šauera. Důvody teď nebudu uvádět, potvrdily se v obou diskusních názorech. Musím jen říci, že jsem tehdy statečně hájila Vladimíra i oproti tušení rozvíjejícího se vztahu se svým nynějším manželem Janem Císařem, i proti příteli Františku Štěpánkovi. Oba měli samozřejmě profesionálně pravdu. Ale já jsem měla tu svou, kterou jsem hájila amatérského organizátora - režiséra. Vladimíre, oba víme, co chceme a na co máme. Ale přesto přeji Tobě, Tvým svěřencům i celé široké oblasti vašeho okresu i regionu, abys v práci pokračoval, abys přinášel naprosto jiné, kontraverzní názory s kterými ani já nemusím souhlasit, ale které si myslím, že není možné přes všechny výtky hlav moudřejších a osvěcených ztratit. Nemůžeme v současném vývoji amatérského dění asi přesně stanovit to co se udrží a bude buď příspěvkem k místní kultuře, nebo i příspěvkem do diskuse o působení divadla na děti, ale ani ve spektru diferenciaci co bude působit jako "směrový" vývojový prvek. Někdy to někdo zhodnotí. Pokud budeš dělat s dětmi, musí to ti moudřejší vzít v úvahu a zařadit. Milý Vladimíre, pokud bys chtěl ještě cokoliv z dalších podnětů pro tuto oblast přijmout, já i další jsme k dispozici. Ale pokud chceš nebuděš, podle mne - nevádi. Tví svěřenci Tebou "nakopnutí" si svou vlastní cestu najdou. Věřím že ku Tvému ohodnocení a vlastnímu prospěchu Tě přesáhnou. Všechno toto tobě k narozeninám píše při vědomí možnosti všeobecného napadnutí

Mirka Cís.

Marii Nýdrové - (7. dubna 1923)

Mgr Marie Nýdrová se podílela řadu let na formování oblasti uměleckého přednesu ve Vě regionu. Její vlastní zaujetí pro udržení i zvelebování kulturnosti mluveného projevu je alespoň v oblasti uměleckého přednesu příkladné. Snad se v současné době jeví i aktuálnější. Řada lidí v tomto směru snad sledovala více otázky dramatické, osobnostní, umělecké, autorské atd. Samozřejmě ku prospěchu věci. Ale Maruška Nýdrová vždy patřila především k těm, kteří sledovali neúnavně

a nekonjunkturálně záležitosti norem výslovnosti a přenosu českého jazyka. Myslím, že za to především jí patří díky.

Nedělala jsem dlouhodobě obor, ve kterém se /Maruška/ vyskytovala. Ale přesto jsem pochopila, že její chápání amatérského divadelnictví je širší. Setkávala jsem se s ní nejen pravidelně na diskusních klubech Jiráskova Hronova, ale i na setkáních při příležitosti Šrámkovy Sobotky. Řadu let pracovala pokud vím, jako členka krajského poradního sboru pro umělecký přednes. Aktivně se podílela na řadě aktivit, které snad ani v současné době neumíme docenit.

A mohu zodpovědně říci, že se vždy snažila přinést pro oblast svého zájmu to nejpodstatnější. Maruško, děkujeme Ti, přejeme zdraví a skutečně vše NEJ !

Mirka Cís.

Anně P ř i k r y l o v é - (13. května 1943)

Anno, Ančo, Aničko milá! Slovo je málo. Část jich vyjádřil Janek v "Nestorech". Ale to je jen opravdu část. Nevím kdo by mohl ještě formulovat Tvůj přínos pro amatérské divadlo východočeského regionu při příležitosti tak kulatých narozenin. Je totiž zdánlivě příliš skromný, málo atraktivní, ale přesto nezanedbatelný. Vždycky jsem vůči Tobě cítila jakýsi ostych. Přes mou zdánlivou suverenitu ostych vůči Tvé samozřejmé přirozenosti, skromnosti, osobnosti. Vždycky jsi byla někde jakoby v pozadí. Ale vždycky jsi patřila výrazně k Čechu. A teď myšlenka kacířská! Mohla bys podle mne stejně dobře fungovat i mimo Čechy, pokud by ses rozhodla ve svém životě dát amatérskému divadlu ještě jiný rozměr. Chtěla bych, aby všichni příznivci cítili oslavu Tvých kulatých narozenin stejně potřebně, jako já. Bojím se, že Tě mohli přehlédnout. Ale doufám, že ne. Museli Tě zaznamenat. A pokud ne, Blanka Šeifrová Tě kdysi velmi chvějivě vystihla v příspěvku v "Loutkáři". Možná to bylo i k nějakým tvým předkulatinám.

Milá Ančo Přikrylová. Vždycky jsem v Tobě cítila pro sebe větší sílu, než mám sama. Když bude nejhůř, podržíš /stejně jako Tvůj brácha Karel Šeifra, který výrazně ovlivnil můj život nejen jako kumštýř, ale i zubař/.

A nezapomínej prosím na všechna východočeská setkání vozit svou kytaru !!! /A díky za semínka! - a to už je pouze mezi námi/

Mirka Cís.

Jaromíru B e i e r o v i - (15. dubna 1953)

Nikdy jsem neslyšela, že by mu někdo říkal Jaromíre. Všichni mu v mém okolí říkají Mirku. Tak tedy Mirku! Je to sice výročí, ale ještě ne tak významné. Na delší článek v HROMADĚ si budeš muset ještě počkat alespoň pět let. Co je totiž čtyřicítka na mužského! Leda, že bys do té doby udělal takový divadelní čin, že by nešlo nepsat. Ale jak Tě v poslední době sleduji, tak spíš podnikáš /a také chválá bohu funkcionářš ve VSVD/ a divadlo si popráváš spíš v jeho finálních podobách pro své potěšení a pookrání. Leč uvidíme, uvidíme !

A j e š t ě :

přejeme vše nejlepší i našemu "ústředníčkovi" z ARTAMA Karlu T o m a s o v i k jeho půl-kulatinám /3.2.1958/

a paní Jiřině J e l e n s k é /21.12.1942/, herečce Klicperova divadla /ale známe ji i z filmových a televizních rolí/ přítelkyni amatérských divadelníků, kterým často dobrou radou pomáhá. V posledních dvou letech konkrétně chlumeckému souboru. /Její temperamentní komentování lonského dětského dne na Ulrichově náměstí není možné zapomenout./

ZÁVĚREM:

VZHLEDEM
K NEDOSTATKU
JINÝCH PODKLADŮ
PRO OSLAVENCE
PŘÍMO ZE SOUBORŮ
JSEM BYLA NUCENA
POJMOUT BLAHOPŘÁ-
NÍ POUZE OSOBNĚ.
PŘESTO, ŽE MI TO
ČINILO JISTĚ POTĚŠENÍ
BYLO BY DOBRĚ,
ABY PŘÍŠTĚ
PODKLADŮ OD VÁS
BYLO CO
NEJVÍCE.

MIRKA
CÍSAŘOVÁ

PELMEL (MÍŠMAŠ)

Děkujeme všem, kdo nám zaslali PF a jiná přání do tohoto roku. I těm, kdo si je jen mysleli. Bereme to jako povolený doping!

"Poradte, jak oživit soubor!" napsala Zdena Chmelařová ze Skutče, neboť je nešťastná, že jejich soubor nehraje. Poradí někdo? Možná by se nechala inspirovat také M. Eichlerová z Bořikova /pošta Slaná u Semil/, která nám napsala, že jejich soubor sice už dva roky nehraje, ale ona chce i přesto zůstat naším příznivcem.

Ne všude však je "klid". Znovu začal fungovat loutkářský soubor v Ostroměři a chce s námi vstoupit do kontaktu. Těšíme se!

Také máme zprávu od Petra Krupky z Jičína, že se pravidelnou činnost přerušenou uzavřením divadélka chystá obnovit loutkářský soubor SRDČKO. Píše: "Sami členové jsme si v posledních třech letech divadélko přestavěli a budeme mít v Jičíně krásné a nové loutkové divadlo, ale i možnost pro malé formy. /.../ Vše bylo budováno ve prospěch loutkářů a k jejich plnému využití. Mám za to, že se bude jednat o výrazné kulturní zařízení v rámci regionu /možnost přehlídek, jeviště je variabilní a zvětšené/. /.../ Slavnostně se chystáme divadlo otevřít asi v červnu 1993. Budeme hrát klasickými marionetami 50cm asi Ostrov splněných přání". A ještě zve Petr Krupka na předběžnou prohlídku Mirku Císařovou a Honzu Mertu, aby okoukli, jak by šlo divadélko dále využít. Takže - kdo ví, nesetkáme-li se tam v příštím roce na některé z přehlídek!

Vladimír Šauer z Litomyšle nám napsal, že na příští rok chystají jeho dávní Vitamináci - ještě ze Svitav - sešlost po 25 letech od premiéry HURÁ NA NĚ! A jiná parta, tentokrát z Litomyšle, připravuje zase sraz po dvaceti letech. Svědčí to z jisté o pevných kořenech!

O sobě pak Vladimír napsal: "Uvědomuji si, že jsem se aspon 4-5 let nezúčastnil žádného setkání divadelníků. Přesto se snažím stále něco dělat. V současné době mně nejvíce času zabírá místní rozhlasové studio, ve kterém týdne redakčně připravuji a odvysílám 105 minut různých místních rozhlasových pořadů /Litomyšlský koktejl, Informační servis, Radnice před mikrofonom, Hlasité telefony.../. Přestože mně to zabírá 3-4 hodiny denně, chtěl bych to ještě tak dva roky vydržet."

Držíme palce i za vás.

Často chodíme za divadlem do divadla. Ale může se stát, že někdy přijde divadlo za námi: dokonce i do hospody! Tuhle návštěvu učinily JESLICKY v hradecké hospodě Budvarka. Prý měly úspěch!

Někdo do divadla, někdo do hospody. Lída Honzová až do Brixenu. Za Havlíčkem. Věříme, že nám o tom něco napíše.

MINITEATRO HAVÍŘOV - tak se jmenuje celonárodní přehlídka malých profesionálních souborů a divadel pro děti. Zúčastnilo se jí i naše známé a oblíbené Volné herecké sdružení z Jičína.

Nejen divadlem duševně žijí jsou ochotníci! Taký vším společenským, co k tomu vždycky patřilo. 28. listopadu byl například po letech obnoven Kateřinský jarmark v Třebouchovicích, který zde měl v minulosti velkou tradici.

Ochotníci z Luže mají na svých produkcích mezinárodní návštěvnost. Divadelního kukátka č. 2 se zúčastnil Angloameričan David Charap, který se v současné době vyskytuje na filmové a kulturní scéně v Praze a zajímá se o opravy lužského židovského hřbitova, významné to kulturní památky. Přispěl i do ankety a velel směle pokračovat s mladými.

Doneslo se nám, že Mirek Hetflejš, bývalý vedoucí odboru kultury VČKVV, ještě byvalejší ředitel Kulturního klubu v Trutnově a nejbývalejší režisér, herec a jeden z "potrefených" organizátorů amatérského divadla v Úpici si otevřel galerii v pražské Lucerně. Podrobnosti neznáme.

Pánové Zajíček a Wilda ve Volném hereckém sdružení při Agentuře "Na věži" v Jičíně přišli na čas o ozdobu své společnosti. Natalie Štěpanovna Čubuková alias Lina Martínková si zlomila nohu - nikoliv na jevišti, ale na lyžích. Minočko, přejeme brzké uzdravení!

Neuvěřitelné! Máme dva nové ženáče! Kdo by to byl do nich řek? My tedy ne! Pavel Hošek /Doubravice/ je ženáč od 26. 2. 1993. Papa Tejkl bude ženáč od 23. 4. 1993. Blahopřejeme i za vás - a oběma partnerkám přejeme nervy /to za ženskou část redakce na základě vlastních zkušeností!/.
PEVNĚ

Vzpomínáte si na holky Bláhovy ze souboru VENDELÍN Hradec Králové? Obě jsou podepsány pod inscenací hry KURVA SVATÁ v pražském divadle DISK: Markéta jako spoluautorka textu a dramaturgyně, Kateřina jako tvůrkyně kostýmů.

U "profilů" se chytli také protagonisté souboru ČUKRNEBUDEM ze Svitav, jejichž inscenaci Trnkovy ZAJHRADY máme ještě z nedávné doby mnozí v paměti. Radek Vávra a Tomáš Iněnička působí v Divadle M v Českých Budějovicích.

Kdo si pamatuje z nejružnějších národních přehlídek, ale i jako návštěvici Inspirace Zorku Vondráčkovou, zajisté jej potěší zjištění, že je od této sezóny dramaturgyní Klicperova divadla v Hradci Králové. Jistě poradí a pomůže, když bude třeba.

Moc se nám líbilo, co a jak napsala Věrka Brunclíková o Pepovi Rezacovi, když ho doporučovala do několika odborných sekcí:

"Rozporcujeme na tři díly a dáme do sekce 1. recitace, 2. dětské divadlo, 3. dospělácké divadlo. Je plnoletý, ale zároveň je i dítě, většinou zodpovědný, je s ním sranda, má dobrý nápad - např. koncem října zorganizoval /za sponzorování referátu kultury OÚ Chrudim/ seminář pro učitele našeho okresu k dramatické výchově, který se zřejmě bude pro velký úspěch opakovat. Lektorkou byla paní Kaderková."

HLE, CO VŠECHNO
JSME SE DOZVĚDĚLI !!!

Blanka Šejrnová nám poslala půvabnou definici Hanky Voříškové. Určitě sami uznáte, že nelze neotisknout. Tady je:

DEFINICE

LOUTKÁŘE

NA ROZDÍL OD

ČINOHERCE:

ČINOHEREC, KOTŽ JEDE VLAKEM
S PLYŠOVÝM MĚDVĚDEM, POVĚSÍ BATOŮ
S MĚDVĚDEM NA VĚŠÁK
A USEDNE
A CESTUJE,

ZATÍMCO

LOUTKÁŘ, KOTŽ JEDOU VLAKEM
S PLYŠOVÝM MĚDVĚDEM, KOUPI
V POKLADNĚ MĚDVĚDOVI
POLOVIČNÍ JÍZDENKU, VE VLAKU
USEDNOUT VEDLE SEBE
A CESTUJÍ.

PLES A BÁLY

Odjakživa patřily k ochotníkům. Někde se tradice udržela i v letech minulých, jinde ji opět obnovují. Nám došly následující pozvánky a povídání:

Ochotnický bál v divadle Krakonoš ve Vyso-
kém nad Jizerou. Už devátý, konal se 23. ledna.
Pod heslem "Sejdeme se v parlamentu". Program
sliboval volby, rozpravu, dělení majetku a
parlamentní guláš.

Na maškarní bál pozval své příznivce diva-
delní soubor VOJAN Doubravice, a to 13. února.
Slibovali bohatou tombolu, soutěž masek a půl-
noční překvapení.

Ochotnický karneval pořádal také Dramatic-
ký kroužek JAROSLAV Luže a vybral si pro tento
významný den pátek 19. února.

Z Trutnova jsme se dozvěděli nejvíc:

N e p ř e h l é d l i j s t e náhodou ?

Možná, že máte totiž novou známou mezi řediteli významných kulturních zařízení východočeského regionu. A to ne známou ledasjakou! Funkce řízení Muzea loutkářských kultur v Chrudimi se ujala konečně po svém jmenování Alena Exnarová. /Doufáme, že vám je její jméno známé mimo všech dalších aktivit v porotách, redakcích zpravodajů národních přehlídek atd. atd. i ze zpravodaje HROMADA./ Úspěch jí snad přát ani nemusíme, na to si určitě bude stačit při svých schopnostech sama. Ale palce držíme, držíme, držíme.

Milá
divadelní
Hromado!

Je poslední lednová sobota roku 1993. Ta-
neční a divadelní sál Národního domu v Trutnově
se zaplňuje Sárkami a Ctirady, Vlastami, Bivoji
i Přemysly, ale též Morovou ránou či Bílým pá-
nem. Bona Fide Domu kultury a Amatérský divadel-
ní soubor Klicpera totiž pořádají divadelní ples.
A pak že trutnovští divadelníci zašli na úbytě.
Právě "velké" divadlo to sice není, ale určitá
divadelní aktivita to přece jenom je. Ples diva-
delníků se totiž letos koná už po devátě. Motto:
Staré pověsti české, účastníci jsou tradičně
stoprocentně kostymováni. Legrácky začínají už
ve foyeru - vystavujeme cestovní pasy, nabízíme
medovinu, vítáme chlebem a solí, je přichystán
přechod Karpat, skok do Čech či cesta soutěskou.
I to už patří k tradici, naši plesoví štamgasti
s tím počítají a těší se na to. Na parketu je
nejméně stovka komparsu v nápaditěm oblečení
příjemné přírodní barevnosti i materiálu. Plát-
no, juta, dřevo, kov, dokonce i jantar! Oko vý-
tvárníka jásá. Zahajujeme - do sálu za doprovo-
du podmanivé hudby ve světle reflektoru vchází
praotec Čech se svou družinou /Jirka Pavel, He-
la Chaloupková, Milena Janečková, Martin Vávra
a členové STARWEST/. Působivý živý obraz dopl-
něný projekcí sklízí potlesk. Plesací hymnu si
s Jirkou notuje celý sál. Nechybí ani věštění
Libušino /Dáša Halířová/ či feministické provo-
lání Vlasty /Alena Šebková/. Všichni účastníci
plesu se zapojují do dívčí války /přetahování
lana/. Program vrcholí taneční pantomimou sku-
piny STARWEST /vedoucí Jarča Rambousková/. My
dříve narození ocenujeme dravost i hravost, in-
venci. Starwest jsou zapálení, čistí, dobrá
parta. Pandíme jim a přestáváme se bát o osud
amatérského divadla v Trutnově. A nesmíme zapo-
menout na muzikanty, vždyť s námi spolupracují
už devátou sezónu. Je to skupina MODUS ze Dvora
Králové, pokaždé perfektně kostymovaná. Plesoví
hosté si ještě zasoutěží o nejlepší věštbu
budoucnosti našeho města a nás nad ránem hřeje
pochvala trutnovského chirurga a našeho příz-
nivce Jirky Davida "Byli jste opět dobří". Ještě
dodám, že autorem scénáře byla Ivana Franková
a spol., texty píše František Brož. Pro zajíma-
vost motta divadelních plesů předcházejících,
těch nejúspěšnějších: Dámy v pánském, páni v
dámském, Nemocnice na kraji Trutnova, Bál dů-
chodců, Infantilní šou, Trutnovská galerka.
Cím překvapíme na jubilejním plese desátém?
Máme 365 dní na přemýšlení.

Milena Janečková

/Zpravu propašovala Mirka Císařová/

VAŽENÍ DIVADELNÍCI,
KTERÍ PODNIKÁTE

VE VŠECH
SFÉRACH!

Právě vám je určena naše nabídka: Budeme vás propagovat!

INZERUJTE U NÁS
ZDARMA!!!

(I KOTYŽ
DOBROČINNOSTI
SE POUCHOPITELNĚ MEZE
NEKLADOU)

JAROMÍR BEIER

541 03 Trutnov
Elektrárenská 465

Telefon. (0439) 3825

- 2-3 LŮŽKOVÉ POKOJE
- CELKOVÁ KAPACITA 65 LŮŽEK
- PENZE, POLOPENZE, VEČER. POSEZENÍ
- MÍSTNOST VELKÁ 40 m²
- MASÁŽE, AKUPRESURA, POBYT. KÚRY
- 20 km - PĚC P.S., 20 km - TEPLICKÉ SKALY,
- 20 km - ZOO ŠAFARI-DVŮR K.N.L.
- MAXIMÁLNĚ
50.-Kč ZA LŮŽKO A DEN

DIVADELNÍ TRŽNICE

DIVADELNÍ SOUBOR Z DOBNÍČAN VAMBERK

při Městském klubu Sokolovna Vamberk nabízí
divadelní představení v režii V. Podolského:
Jiří Voskovec - Jan Werich: BALADA Z HADRU

Technické podmínky:

jeviště - hrací plocha šíře 6m, hloubka 7m,
boční výkryty, standardní osvětlení jeviště,
přípojka 220 V s možností instalace IHR 650
/dělo/ proti jevišti

Finanční podmínky - dvě možnosti:

1. výměnné představení ve vlastní režii pouze
za občerstvení cca 20 lidí
2. za režii 800 Kč + doprava cca 10 Kč za ki-
lometr

Kontakt: Václav Podolský,
Na struhách 572
51754 Vamberk

CÉČKO ZE SVITAV PÍSENIČKY Z DIVADLA

To je název kazety, kterou vydalo Středisko
kulturních služeb Svitavy.

"Na první straně kazety jsou písničky z
některých inscenací svitavského souboru z let
1970-1988. Jsou to nahrávky technicky velmi
nedokonalé, většinou natáčené přímo při vystou-
peních před publikem. Jedno jim nelze upřít.
Jsou svědectvím těch let. Zachycením atmosféry,
kterou vytvořil soubor a jeho diváci.

Druhá půlka kazety byla natočena ve studiu
a jsou na ní písničky ze čtyř posledních insce-
nací. Byla natočena na podzim roku 1992.

Autorem muziky i většiny textů je Karel
Šefrna. Ve hře Zlatovláska bylo užito textů
Josefa Kainara a hra Trakař aneb Velké vyná-
lezy obsahuje texty básní Jacquese Préverta."
Tolik text z obalu kazety. Její cena spo-
lu s textovými přílohami činí 60,- Kč. Lze ji
objednat nebo přímo získat na adrese:

Středisko kulturních služeb

Purkynova 17

568 02 Svitavy

tel. 0461 236 71 - paní Alena Maueroová

REFLEKTOR

PRINCIPÁL NA VÝSLUNÍ

Na výsluní přízně Múz, svých komediantů, svého mládí, své vitality a přicházející lidské zralosti se nachází amatérským divadelníkům dobře známý ředitel Divadla pod Palmovkou, režisér Petr Kracík. Sledovat po léta jeho tvůrčí rozmach provázený pokorou před životem a před svým talentem je pro mne radostí. Svátkem se pro mne staly dva dny strávené s jeho uměleckým souborem a s jeho inscenacemi v podzimní Úpici, následně pak v únoru tohoto roku v Trutnově a v Poříčí. Člověčinou prosáklá a do nejmenšího detailu zpracovaná podkrkonošská pohádka Miloše Gerstnera DÁBELSKÉ KLÍČE před dětmi nabitým úpickým hledištěm mi zprostředkovala díky poctivě pojaté Kracíkově režii divadelní zážitek, s kterým jsem v nedávné době marně hledala srovnání. Obtížná látka Steinbeckovy dramatisace vlastní novely O MYSÍCH A LIDECH se stala pro celý tvůrčí tým inscenace Divadla pod Palmovkou opět příležitostí k hluboké lidské výpovědi. Pro mne je to největší devíza, jakou mi dnes divadlo může přinést a očekávám ji kupříkladu v divadle DRAK či v Seifrtově ČEČKU. Budu jen ráda, když ji, nebo alespon usilování o ni, naleznou i jinde.

A ještě k Palmovce. Kázen, pracovitost, úcta k principálůvi, radost jako základní pocit dobrovolného společenství. S tím vším jsem se setkala jak v úpické divadelní Bohémě, tak v příjemném společenském zázemí penzionu UBEO u Beierů v Trutnově - Poříčí. Jsou na to svědci. A to je asi základ zdravého tvůrčího podhoubí.

Karla Dörrová

/Poznámka redakce: Původně jsme tento příspěvek minili zařadit do rubriky Prkna praštěla. Ale způsob jakým je psán je jednoznačným doporučením tvorby Divadla pod Palmovkou a Kracíkových režii. Proto tady./

NALADĚTE SI VIDLIČKU

Tak nás vyzývají aktéři stejnojmenné inscenace hradeckého Divadla DRAK Jirka Vyšohlíd, Pavel Cerník a Jolana Brannyová. Jsme svědky koncertu - koncertu na ledacos, jaký si můžeme uspořádat takřka kdekoliv a kdykoliv i my sami. Pokud ovšem máme fantazii, pokud si umíme hrát a pokud jsme alespon kapánek šikovni. Jirka, Pavel a Jolana jsou šikovni moc. Tak dobře jako oni bychom to určitě nedokázali. Plyne to jakoby nic, ale pak nám /dospělákům/ doklapne, jak je to dovedné. Je v tom poezie, kouzlo, humor i lidské naschválněky. Hladí to po duši a nahlodává: Co kdybych taky něco tak trochu....

Moje šestiletá dcera jásala. A já taky.

ex

P.S. Jirka /Taťka/ Vyšohlíd oslavil 16. února neuvěřitelných 50 let.

ŠÍLENSTVÍ BU DÍŽ POCHVALENO

Takový je titul recenze inscenace, kterou v královéhradeckém KLICPEROVĚ DIVADLE pohostinsky režíroval Milan Schejbal. Mnozí ho známe jako lektora dílen i účastníka řady akcí v našem kraji. Teď tedy máme možnost seznámit se s ním i jinak. Vybíráme pro vás z recenze v Mladé frontě dnes, kterou napsal Zdeněk A. Tichý:

"Psychiatrická léčebna, "šílený doktor" Rance, který prohlásí za nepřítelnu kolegovi sekterárku, hotelový zřízenec, jenž se pokusí znásilnit paní Prenticeovou, svlékání a převleky... - to je jen stručný nástin situací komedie KLÍČOVOU DÍRKOU anglického dramatika Joe Ortona. /.../ Hercům i režisérovi se podařilo udržet rovnováhu všech ingrediencí inscenace. A to jak v žánru konverzačky a frašky, tak když dávají zazní absurditu našeho světa - šílenec prohlašuje zdravé za šílené... Tvůrci prokázali cit pro načasování gagů a míru vkusu - od dialogů, v nichž se řeší sexuální problémy, přes výstupy nahých herců až po parodický závěr poznané pravdy."

V "PÉEFCE" Z VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE NĀM PÍŠOU

V této sezóně pro vás hrajeme:

Oscar Wilde - Ideální manžel
Sofokles - Oidipus
Oldřich Daněk - Čtyřicet zlosynů a jedno nevinátko
Gabriel Chevalier, M. Fahrner, J. Dvořák, J. Pícek - Zvonokosy
Felicien Marceau - Vajíčko
Ken Ludwig - Tenor na roztrhání
Edmond Rostand - Cyrano z Bergeracu
Bohumil Hrabal, V. Nývlt - Ostře sledované vlaky
Vladimír Páral, E. Schorm - Profesionální žena
Eugene Labiche, Georges Courteline - Vražda na uhelném trhu
Josef Kolář, J. Untermüller, M. Eben - Kocourek
Modročko
Miroslav Anton, J. Kalužný - Ostrov, kde rostou housle

V této sezóně pro vás chceme ještě hrát:

Miroslav Horníček - Muž jménem Juan /pozn.red.: Už hraji!/
Bibiena - Komédie o Calandrovi
Jean Anouilh - Romeo a Jana
William Shakespeare - Richard III.
Georges Neveux - Zamore

ČÍNSKÉ DIVADLO

Tak se jmenuje knížka Dany Kalvodové, která vyšla v minulém roce v nakladatelství Panorama. Pravda, není nejlevnější /stojí cca 145 Kč/, leč zajímavá, vybavená řadou fotografií. Určitě stojí za přečtení, nebo aspon za prolistování. Především pro studiová divadla pohybová, pro zájemce o myšlenkové systémy a estetické cítění Dálného východu. A koneckonců pro všechny, kdož si chtějí rozšířit svůj /divadelní/ obzor.

ex

DIVADLO V TRÁVĚ

Vyhlašujeme bechyňskou národní přehlídku scénické žatvy divadla na louce. Tato národní žatva divadel bez divadla/a herců, pasoucích se na svěží trávě / se odehraje v letních měsících /třicátý prvý červenec nebo prvý srpen nebo obojí roku tisícího devítistého devadesátého třetího/ v lázeňskovojeenském městečku Bechyňě. Zveme všechny kočující herce a divadla, aby si v létě naplánovali své cesty s uměním tak, aby na přelomu července a srpna procházeli malebným středem jihočeského kraje /budete-li chtít - regionu/.

Předběžně - zatím nezávazné kontaktní adresy se svými otázkami, připomínkami či podmínkami zasílejte na adresu:
Josef Brůček, Kulturním dům, U nádraží 602, 391 65 Bechyňě.

SLOVO DO PRANICE

JEŠTĚ JEDNOU K JESLIČKÁM

/reakce na článek v minulém čísle Hromady/

TELEGRAM

Pánové Jene Merto a Vladimíre Zající, při vši účtě k Vaším divadelním šedinám cítím povinnost zcela přátelsky Vás upozornit, že metoda autorských překladů z češtiny do češtiny není tak úplně fér a že vlak, do něhož jste nasedli, nikam nejede a vzdor vzornému plnění konduktéra jeho jízda je okružní.

Přesto bych rád, abyste si našli v předkladatelské činnosti skulinku a zasedli alespoň občas mezi davy našich poučených diváků

Váš Pepa Tejkl
alias Šakal

2x O POROTÁCH

NEJEN ODBORNOST, ALE I LIDSKÝ ROZMĚR

Tak jsem se uvázala k neskutečné věci. Prý mám něco napsat na téma - porota v amatérském divadle. Proč zrovna já? No, protože jsem se nedávno docela dobře naštvála na jednu porotkyni a tak mé milé přítelkyně Mirka s Alenkou usoudily, že bych třeba mohla něco vhodného na toto téma zplodit.

Nevím. Slíbila jsem to, Ale od té chvíle se mi honí hlavou všelijaké kacířské myšlenky. Nemí to žádná legrace. Nebudete, ale možná že taky budete, mi věřit, že se již několik nocí budím a hlavou mi běhají útržky vět, které by se daly napsat. Jsou to však jen opravdu útržky vět. Žádná kloudná celá věta, natož souvětí! A tak vám tedy předkládám nesouvislý záznam mých několika bezesných nocí.

Porota - co to je? Už delší dobu to opisujeme a říkáme tomu lektorský sbor. Oficiálně. Ale stejně mezi sebou chodíme před porotu. Před lidmi, kteří o tom, co děláme v divadle, vědí daleko více než my a kteří hezky zasednou u stolečků vpředu a my se snažíme tvářit se "jako že se nic neděje", že o nic nejde a že je to jen takový milý pohovor s odborníky. A přitom se krčíme u své sklenky vína nebo piva, u své cigarety, děláme hrdiny a čekáme co nám řeknou. Ne, že bychom nechtěli slyšet co si o naší inscenaci myslí. Ne, že bychom si mysleli, že nad nás není a že to lépe udělat nejde. A už vůbec si nemyslíme: povídejte si co chcete, nám to půže jedním uchem tam a druhým ven a budeme to dělat jak chceme. Ale určitý problém tady je. Ne vždy a ne u každého porotce. A nemá to vůbec souvislost s jeho odborností. Spíš s jeho lidským rozměrem.

Příklad: Kdysi jsem se neskutečně klepala strachy před odborným verdiktem pana profesora Císaře. Dnes už se ho vůbec nebojím. Protože vím, že jsem ten obyčejný lidský přístup nechýbí. Že dokáže být nad věcí a nesmírně tolerantní. Že umí přesně vycítit i celé zázemí z kterého se inscenace rodí a pochopit, že soubor stvořil přesně to, co je v jeho momentálních silách. A ocenit i sebemenší divadelní nápad. Címž samozřejmě nechci říct, že tleská jakémukoliv vědomému i nevědomému diletantství, povrchnosti a podobným věcem.

Jsou však také tací porotci, kteří jsou zahleděni jen do svého vidění. V zájmu čistoty divadelní práce, v zájmu dopadu na diváka, především dětského, v zájmu... v zájmu... V zájmu a zaujetí nevidí, neslyší a snad ani nevnímají. Co?

Uvedu jeden osobní příklad úplně odjinud. Když jsem kdysi byla v porodnici a porodila svého syna /podotýkám, že jsem bohudík při této příležitosti byla zatím v nemocnici poprvé a naposledy/, poslala mne sestřička do koupelny. Našla jsem ji a s pocitem čisté osprchované ženské jsem se vracela zpátky na pokoj. Na chodbě jsem potkala paní doktorku, která mě neskutečným způsobem sjela za to, že jsem omylem použila koupelnu pro lékaře. Měla svým způsobem samozřejmě pravdu. Ale jako člověka mne to strašně ponížilo. Marně jsem si říkala, že ve svém povolání také něco umím, také si mne lidé za to váží a tak dále a tak dále. Je to dožes ve mně "jako v koze", jak se říká. A takhle to někdy cítím i za ty své ovečky, které vedu před porotu jako před soudnou stolicí. Já vím, že se tam jedná jen a jen o divadlo. Já to vím. Já jsem tím divadlem také prostoupena od hlavy až po paty. Ale co oni, kteří to berou trochu jinak, kteří na sebe při zkouškách nechají od nás, tvůrců inscenace, křičet jako na malé děti, kteří se podřizují všem našim nápadům, kteří i dnes hrají při své dovolené, kteří třeba s divadlem začínají a chtějí by jim být také naplno prostoupeni. A kteří ve svém povolání dokáží daleko víc, než jsme si schopni vůbec při těch krátkých setkáních při zkouškách uvědomit. Postrádám prostě tu toleranci.

Já nechci! Já nechci! Já vůbec nechci, aby někdo někomu mazal med okolo pusy, aby ho hladil po hlavičce, že je hodný, protože dělá tak ušlechtilou věc jako je amatérské divadlo a nechodí do hospody. A také nechci, aby se v zájmu nechození do hospody omlouvala kdejaká chyba a nepoučenost. Já si prostě myslím, že je někdy někde zakopaný pes. Je to ostatně otázka všech možných amatérských přehlídek. Vždycky se nějaká příšerná situace najde. A mnohdy se říká - Bože, aby se ten soubor nerozpadl, ten ještě není na takovou přehlídku zralý. Na přehlídku, nebo na protou?

Pozor! Ted si říkáte - a, co s tím? No, to právě nevím. Kdybych měla nějaký konstruktivní návrh, tak bych ho řekla. Já to takhle po všech těch letech cítím. Byla to léta prvotního svatého nadšení a objevování. Přitom samozřejmě vědomostí všem, od kterých jsem se dozvěděla mnoho podstatných věcí o divadle. Ale o dalším životě a dalších problémech jsem se samozřejmě dozvěděla spoustu věcí od lidí jiných. A také od mých kolegů ze souboru a řadových členů z jiných souborů. Od nich, kteří dokáží ve svých povoláních takové věci, o kterých lidé žijící jen a jen divadlem nemají ani ponětí. A tak bych se strašně přimlouvala, abychom jim to dávali vždycky trochu najevo, kdykoli máme možnost s nimi jednat. /Já taky porotuji, ano, ano. Proto ta první osoba množného čísla./

Tak Honzová, teď jsi trochu ulevila své duši nebo či co a hurá do další divadelní práce! Snad jsem splnila Vaše očekávání a když ne, tak přistě napiši o něčem jiném.

Apropó! V sobotu 23.. ledna jsme v Havlíčkově Brodě slavnostně otevírali nový divadelní sál. Je moc pěkný, má bezvadnou akustiku, šikmé hlediště pro 300 diváků a hezký interiér. Má to jen malou chybičku. Chybí jevištní technika asi za pouhých 2-3 milióny. Ale co nebylo, může být. Treba se dožijeme. Klubová představení na forbině se dají hrát docela dobře. Doufáme, že bude využity i v květnu při krajské přehlídce Dospělí dětem.

Srdečně zdravím a těším se na všechny další přehlídky a poroty!

Lída Honzová

CO S KRITÉRII?

Tohle Zastavení by se také mohlo jmenovat Co s porotami, protože o jejich postavení a smyslu v současném amatérském divadle jde v souvislosti s kritérii především. Ale nejde jen o ně. Rozsah té otázky je širší, hlubší, zasahuje do souvislostí podstatnějších. Vyplyvá to už ze samotného pojmu kritérium, neboť jde o měřítko, jímž posuzujeme, hodnotíme nějaký jev. V tomto případě amatérské divadlo. V tom spojení těch dvou slov - amatérský a divadlo - byla ovšem vždycky složitost a jistá ošidnost. Vždycky se musela hledat určitá vyváženost, která by v kritériích sjednocovala kvalitu divadelní s respektováním specifčnosti amatérismu.

Máme však za sebou velmi dlouhé období, kdy pro nemalou část amatérského divadla začaly platit normy, jež preferovaly kvalitu divadelní. Amatérští divadelníci hojnou měrou přijímali za svá kritéria, jež vycházela z obecných principů divadelních a nijak se neproměňovala /a už vůbec ani v nejmenším nesnižovala/ přihlížením k amatérské specifice. Proč tato norma začala platit, proč došlo k této shodě mínění některých amatérů s profesionály, kteří ta divadelní kritéria šířili a rozvíjeli, je jasné. Hlavní důvod tkvěl v celém stavu prostředí /předlistopadového/, v němž budovalo nesčetné vazby a s nímž se potýkalo. Za těchto velice zvláštních okolností, jež odporovaly základním principům samosprávy a autoregulace, které charakterizují divadlo ve sféře řídicí, došlo k tomu, že profesionální divadlo předalo některé funkce samosprávné a autoregulační amatérské větvi. A tím vznikly předpokla-

dy, aby v amatérském divadle začala působit vysoká kritéria divadelní kvality. Celý systém soutěží přispíval k jejich rozšiřování a upevnování. Zejména na vrcholných přehlídkách národních a "federálních" už nemohlo projít představení, které by se nedalo těmito kritérii hodnotit. Ty výkřiky "kdo to sem přivezl!" byly jen emfatickým výrazem přesvědčení, že nic jiného nemůžeme jako amatérské divadlo přijmout.

Bojoval jsem svého času za to, aby Jiráskův Hronov v tom roce, kdy nebyl "federální", byl sestaven z představení, jež jsou nominována z kraje a jež se do této tehdy amatérské Mekky dostanou jako výsledek automatického postupu - bez ohledu na to zda jsou zařaditelná do kategorie měřitelné těmi nejvyššími kritérii. Vždycky tento výběr, jenž chtěl respektovat skutečný stav amatérské práce v celé šíři, narazil; po každé se ozvaly hlasy, že jsou přece lepší představení, tak proč se sem vozi kvůli nějaké nominaci tyto slabotiny. A pak se už objevilo heslo inspirativnosti, které definitivně kodifikovalo nejvyšší kritéria divadelní. Neboť - jak bylo zřetelné - inspirativností se rozuměla především divadelní Událost.

Jistě - na této bázi dosáhlo amatérské divadlo svého času významných úspěchů. Zejména v těchto sférách, kam z těch nebo oněch příčin /opět díky tlaku prostředí/ profesionálové nemohli. Už před lety jsem si však kladl otázku, jestli je to správné, že my profesionálové takto tlačíme amatérské divadlo do poloh kritické reflexe a sebereflexe, které odpovídají kvalitě tvorby jen malé skupiny amatérských souborů. Ti ostatní, kteří tato kritéria přijali a snažili se v jejich duchu pracovat, je nemohli nikdy praxí zcela uskutečnit; vždycky zůstávali pod nimi, vždycky byli vlastně nedostateční. Přes svou nejlepší vůli, snahu, pracovitost, poučenost. Víím, pozvedla se tím všeobecná úroveň amatérského divadla, klasické "prtáctví" se svým diletantismem a někdy i nafoukaností, která pramenila z toho, že "naši sousedé nám rozumějí a tleskají", bylo často zcela zlikvidováno nebo odsunuto na okraj. Neboť ta kritéria působila nejen v práci porot, na soutěžích a různých diskusích o viděných představeních. Prosazovala se i v různých vzdělávacích akcích, rozleptávala praktickou cílenou činností metodickou ten diletantismus a to "sousedské" pojetí divadla.

Jenže: ať chceme nebo nechceme, tohle všechno bylo možné, ta kritéria získávala takovou váhu a takovou působnost jako výraz norem, v nichž platila shoda o funkci divadla se systémem, jenž tuto funkci přijímal, jenom proto, že tu bylo ono prostředí, které vyvíjelo svůj "nenormální" vliv. To prostředí je pryč. A smysl divadla - jako ostatně každého uměleckého druhu a každého uměleckého jednotlivého díla - se jako estetická a umělecká hodnota potvrzuje a realizuje jen tak, že je nějaká míra shody se systémem norem, které platí v nějakém společenství. Současnost klade pro divadlo tuto otázku obecně. Ale nechci se na toto pole pouštět. Budu pod tím společenstvím chápat jen amatérské divadelníky. A protože norma je historicky proměnlivý fakt, tak se ptám, zda po tak velkém společenském otřesu, jímž začala transformace naší společnosti, mohou platit normy minulé. A tím i kritéria, jimiž jsme tehdy poměřovali divadlo.

Abyste bylo jasno: nemyslím si, že se mohou změnit představy o tom, co je kvalitní divadlo; představy, které jsme každý z nás získali svou zkušeností. Dokonce jsme v této době, která tak relativizuje všechny názory, přiznává jim zřejmou platnost /nebo ne-platnost/ a nevěří na jakoukoliv Pravdu, přesvědčen, že existuje několik principů, kterými se dá měřit divadlo jako umělecký druh a z nichž lze vyvodit kritéria, které dovolí určit cosi, co bychom mohli nazvat uměleckou /divadelní/ hodnotou. Ale to všechno nemění nic na tom, že si myslím, že právě tato hodnotová měřítka v této obecné rovině umělecké /divadelní/ jsou tím, co lze ve stejném rozsahu a ve stejné míře uplatňovat dnes v celku amatérského divadla.

Mám někdy - přiznám se - pocit, že mnozí amatéři cítí obrovské ulehčení, že se těchto

kritérií zbavili, že - ať si to přiznávají nebo ne - jejich tlak pokládají za výrazný projev "totalitního metodického řízení" neučiní nic pokud ještě pracují, hrají/, aby se s těmi kritérii kdykoliv znovu potkali. To znamená, že se prostě vyhnu jakýmkoliv soutěžím, jakýmkoliv hodnocením a konfrontacím. Budou hrát pro "své lidi" a pokud pocítí touhu se sejít s jinými amatéry, učiní tak bez účasti těch, kdo by ta divadelní kritéria chtěli vyslovovat. Dobře, můžeme to třeba chápat jako projev anachronismu, návrat do dávné minulosti. Ale: existují dnes pro další soubory, které nechtějí tento návrat normy, jež by je - kromě výjimečných případů, o nichž nemluví a jichž už je zatraceně málo - na základě svobodného, nezávislého rozhodnutí vedly k tomu, aby přes všechny věčné potíže, přes více proher než vítězství znovu a znovu usilovaly o výraznou divadelní kvalitu? Opakuji znovu: problém není jen v amatérech, amatérském divadle, ani v divadle vůbec. Je v transformaci celého společenského systému, jež koncem konců na konec rozhoduje o podobě /přijetí či nepřijetí/ norem.

Vím, že jsme v přechodném období, že bude nějaký čas, jenž si vůbec netroufám odhadnout, trvat, než se normy začnou ustalovat. Jasně je však to, že normy pro funkci, smysl a hodnotu amatérských představení i komplexní smysl amatérského divadla, jež jsme promítli do našich náročných divadelních kritérií, neplatí. Snad jen pro některé a jen zřídka. Mohl bych uvést příklady, které dokazují, že provozování amatérského divadelního hraní je prostě nepotřebuje. A někdy se jich dokonce toto divadlo okázale a manifestačně vzdává i ústy lidí, kteří byli tak říkajíc těmito kritérii odkojeni. Důraz se prostě přesunul na to druhé slovo - na amatérismus. Pro některé to znamená - jak jsem už řekl - návrat k "sousedskému" divadlu, pro jiné je to jakási komunita /společenská/ spřízněných duší, které představení chápou jako příležitost ke přátelskému setkání a jeviště jako možnost vyslovit se v tomto společenství. A nakonec: neprojevuje se v tomhle "sousedském" i "komunitním" divadle společný rys, jenž je možná dnes normou amatérismu?

Odpověď neznám. Ale co vím, je to, že ta vysoká kritéria divadelní se brzo ocitnou ve vzduchoprázdnu, že snad je bude možné používat ještě nějakou dobu na vrcholných amatérských podnicích, ale dále budou čím dále tím méně přijatelná. Bude to projev normy, která nefunguje. Co potom budou dělat poroty na přehlídkách nižšího řádu? Co budou dělat soutěže, když bud zazní tato kritéria a pak nikdo neobstojí - nebo nezazní, ale potom dojde ke krachu "výš", kde tato kritéria se důsledně rozvinou? A přihlásí se posléze vůbec někdo do soutěže, když bude vědět, že musí takhle vždycky narazit? A on přece pro tohle amatérsky divadlo nehraje.

Jan Císar

/Psáno pro Amatérskou scénu/

NĚCO O FESTIVALU SPIELWERK VE WALKERTSHOFENU V AUGSBURGU

Na konci září 1992 jsme vyjeli s Hamletem do Německa na festival, o kterém jsme nic nevěděli, k lidem, které jsme jen letmo zahlédli loni v Rakousku a do místa zvaného Walkertshofen, které jsme pomalu nemohli ani najít na mapě.

Myslím, že jsme nic zvláštního nečekali, kromě známého, všude se rozprostírajícího pořádku. Mysleli jsme, že i tenhle divadelní festival bude pěkně uspořádaný a tak. Ale mám teď na tento prodloužený víkend velmi hřejivé vzpomínky. Zažili jsme všelijaká překvapení, zvláště zážitky a setkání. Už to překvapení, když jsme tam přijeli a zjistili, že W. je vlastně zemědělská vesnice, nic moc velká. Postupně jsme objevovali, že Spielwerk je krásný starý dům, napůl rodinný, napůl divadelní prostor se vším potřebným a s bezchybným sálem pro 80 lidí v půdních prostorách s otevřeným krovem. Tady je doma, dalo by se říct, agentážní skupina 10 lidí, která se s chutí živí hraním divadla pro děti. Skupina má rodinné jádro, jednoho hlavního dramaturga a zároveň ředitele a dělí se na několik dvojic až trojic, vytvářejících svá představení. Skupiny vědomě pokrývají různé divadelní druhy - loutkové divadlo, činohra, masky, klauniáda a zaměřují se na různé staré děti. Například pro starší děti uvádějí programy, které se zabývají německou minulostí a v nichž volně navazují na diskuse, probíhající ve škole. Skoly si taky často objednávají herce Spielwerku, aby s dětmi trávili jejich volný čas. Vypadá to potom většínou tak, že dětem přivezou hotový scénář, rekvizity, loutky a nacvičí s nimi divadelní kus. Je zajímavé, že i v tomto jednoduchém způsobu práce s dětmi německá škola vidí mnoho pozitivního.

Lidé ze Spielwerku jsou milí, nejsou nijak akurátní a jejich vztah k divadlu je, zdá se, pořád nadšený. Viděli jsme třeba předpremiéru jejich adaptace Fausta, kterou si udělali pro vlastní potěšení, mimo dramaturgický plán. Ovšem na druhé straně je Spielwerk řízen naprosto profesionálně, stačilo nám podívat se do jejich kanceláře se čtyřmi počítači, vnímat samozřejmou pracovitost herců, nebo si všimnout propagace, která byla rozhodně důsledná.

K festivalu samému - letos byl už po deváté, kromě jiných akcí, které Spielwerk pořádá. Hrlo se na třech místech a představení se někdy překrývala. Nezdálo se možné, že by se ve W. našlo dost doválek, ale další velké překvapení - našlo se! Bůhví odkud se vzali. Krásný nápad, který nám způsobil velkou radost, měl Spielwerk tehdy, když vymyslel, že v době festivalu uspořádají trh uměleckých řemesel. Sjelo se na něj mnoho kumštýřů z okolí a tak jsme mohli vidět mnoho krásného i dokonale udělaného. Radost nám udělala taky atmosféra při představeních. Přesto, že

tam z větší části nebylo divadelní publikum, byla atmosféra uvolněná a vstřícná, měla jsem pocit až důvěrnosti.

Na tomto festivalu se nic netváří nobl, děje se tu toho hodně, ale drobně, podomácku. Kromě toho co dům dal, tu můžete vidět taky divadla z okolních zemí, letos poprvé od nás a z Polska, nebo třeba i japonské dívky na divadelním vandru.

Až doma jsme si přečetli z programu, co nám píše ředitel Spielwerku pan Anton Eckl: - tahle setkání nám vytvářejí rovnováhu při balancování bez vší slávy mezi našimi uměleckými cíli a venkovskou realitou.

Blanka Šefrnová

2x JUMPING HAMADA

Jirka Dobeš nám poslal dva články z tisku, v nichž se píše o tomto jejich souboru. Zdají se nám zajímavé. První vyšel v Divadelních novinách č. 5/1992 a týká se účasti Hamady na festivalu v Greizu. Z něho přetiskujeme část, týkající se pardubického souboru. Druhý vyšel v Revue otevřené kultury ROK č. 6/1992 - ten přetiskujeme celý.

PODZIMNÍ FESTIVAL V GREIZU

... Z Československa se festivalu zúčastnila dvě divadla. Zatímco bratislavský Ludus pouze předváděl konvenčně zpracovanou Martinovu adaptaci Kiplingovy Knihy džunglí, "sbral" diety a ujel, neprofesionální pardubický soubor JUMPING HAMADA, který se orientuje na současné, tanečním stylem, ale souborem Děrevo ovlivněné pohybové divadlo, se pokusil o víc. Vedle svého, formu ještě hledajícího, hudebně a vizuálně však působivého představení připravil - jako jediný ze všech - nekonvenční improvizaci přímo v prostorách děsivě prázdných továrních hal. I když ji zhlédlo jen pár zbylých tamějších zaměstnanců a několik účastníků dílen, byla skutečným a nezastupitelným naplněním greizského festivalu. Jeho podtitul totiž zněl Nachgeholt, což hlavní organizátorka festivalu Anna-Lydia Edingshausová vysvětlovala jako aktivní nabídku tvůrčích nápadů hostujících umělců opuštěnému městu Greiz. ...

hul

POUŠŤ, KTERÁ SKÁČE

"Myslím, že lidi ztrácejí zbytečně mnoho času dešifrováním symbolů, místo aby se dívali. Mnohé není ve skutečnosti jasné ani nám." /Jumping Hamada/

Cerven. Mimo domy letní slunce. V kvasivém stínu průchodu, mezi zdmi zchátralých městských domů, z jejich vyrabovaných střev obrůstajících kopřivami, po strepech, hřebících a třískách vycházejí bosá chodidla. Asketicky oděni poutníci dlouho, předlouho, jako přízraky z jiného světa našlapují na miny této pouště civilizované zanedbanosti a opomíjení. Z koutů se vylupují další postavy. Poušť náhle stáhne křeč, skáče, exploduje se svými mimikry, traská, ožívá. Poutníci za hudby a beze slov tančí, třesou se, loží po sobě, trpí, škubou sebou, utíkají v zoufale zpomaleném filmu, hlídají se, propouštějí, bojují, umírají, uklidňují se...

Taková bývají zjevení pardubického zážitkového souboru JUMPING HAMADA /Poušť, která skáče/, procházejícího se při svých produkcích zákrutami dalších a dalších možností fyzicky vizuálního divadla, jimiž před nimi kráčeli se svými soubory Grotowski, Vangelis, Martinec či Anton Adasinský /Děrevo/. Reklo by se, že není snadné rozumět pohybu beze slov, pohledům, gestům, rytmu těla. Čím si je však Jumping Hamada blízký našim pocitům. Neboť to, čím se zjevuje, jsou křečovitě záškuby naší pouštní lidské přetvářky. Odhalovat ji znamená vystavovat se nebezpečí šíleného transu nebo úzkostného strnutí. Ticho pomalého naklání těla a bolestné prasknutí prudeho otočení, pohled jednou laskavý, podruhé plný hrůzy a potřetí zalitý záští, to tvoří zážitek, který v poslední době s Jumping Hamada měli diváci možnost svou mlčenlivou přítomností ritualizovat v Hradci Králové, na Šrámkově Písku nebo třeba v Brandýse nad Orlicí.

Zbyněk Vybíral

ÚPIČTÍ OCHOTNÍCI DIVADELNÍ SPOLEČNOST DR. KRÁSY

Začátky ochotnické skupiny mladých divadelníků spadají do roku 1987, kdy první předvedli hru Karla Čapka TULÁCKÁ POHÁDKA. Diváci ze středních odborných učilišť byli prvními diváky začínajících herců. Hru připravoval a režíroval Mgr. Josef Kábrt. Po první premiéře měnil soubor vedoucí i režii.

Až v dubnu 91 se M. Huml, J. Veteška a P. Lanta rozhodli udělat něco, nač by divák jen tak nezapomněl. Z aspektů fantazie, originality a lidového humoru nastudovali dvě aktovky od Ruddy Maříka, jehož pseudonym byl mimo jiné dr. Krása. Představení, jak se tvůrci domnívali, naznačilo prvky jejich nového směřování.

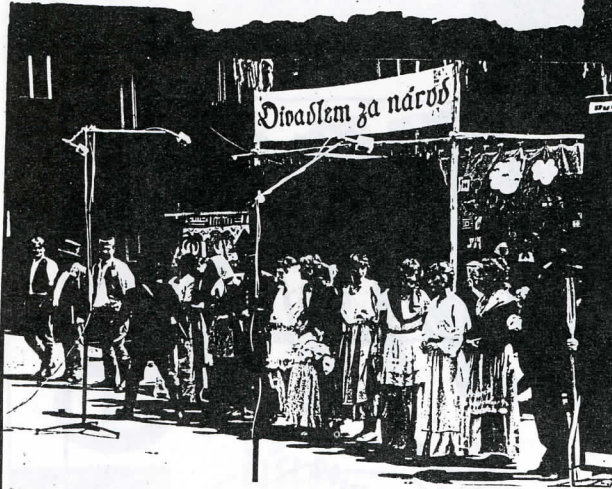
Premiéra se konala v divadelním sále v Suchbátovicích. Sál byl zaplněn místními, kteří se přišli zúčastnit divadelního večera. Ten byl nastudován za rekordních 20 zkoušek. Soubor dosáhl v té době maximálního počtu členů.

Repríza aktovek se konala v divadle Aloise Jiráka v Úpici. Hercům se podařilo absolutně odreagovat a vžít se do svěřených rolí. Nikdo z nich nezklamal. Báječně vynikla paní Chudová ze Suchbátovic a stejně tak okouzli i Petr Nedvěd. Kolektiv byl překvapen závěrečným aplausem i odbornou kritikou.

Po červencové repríze se soubor systematicky zabýval svým názvem a studiem divadelní odborné literatury. Nezapomněl ani na světové autory divadelních her, které všichni společně probírali. A společně vybrali za název souboru pseudonym autora "panťáty Vohnouta" - Soubor dr. Krásy. Soubor dr. Krásy se zúčastnil několika přehlídek a soutěží.

Nyní mladí herci působí s názvem DIVADELNÍ SPOLEČNOST DR. KRÁSY pod hlavičkou Divadelního souboru A. Jiráka v Úpici. V dnešních dnech opět pracují: Nechme se překvapit!

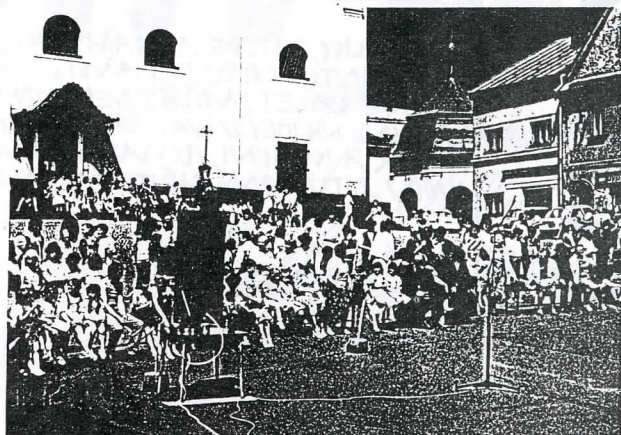
-tom-

SYMBOLICKÉ HEŠLO PŘEHLÍDKY

PŘEHLÍDKA VENKOVSKÝCH SOUBORŮ
V MALÝCH SVATOŇOVICÍCH 1991
PŘIJEĎ NA TU LETOŠNÍ → 1993

* OBRÁZKY Z DIVADELNÍ POUTĚ NA NÁMĚSTÍ *

KRÁSNÉ SVATOŇOVICKÉ NÁMĚSTÍ BYLO JEŠTĚ KRÁSNĚJŠÍ

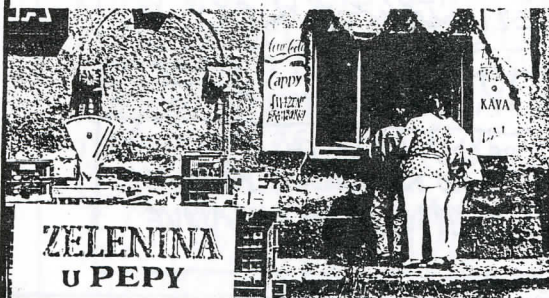
POROTA ZASEDALA V TALAŘECH

Z INSCENACE DALŠKABÁTY HRŠNÁ VES
KOSICKÝCH DIVADELNÍKŮ

PRO NEPOSLUŠNÉ DIVADELNÍKY

STRANOU NEZŮSTALY
ANI MÍSTNÍ OBCHODY

ČERT Z KOSICKÉ INSCENACE
V ZAJETÍ SVATOŇOVICKÝCH
DĚTÍ

I OBČERSTVENÍ BYLO
BOHATĚ TŘEBA

PŘIJĚTE S NÁMI PROŽÍT PŘÍJEMNÉ ODPOLEDNE!

KLUCI, HOLKY, TÁTOVÉ A MÁMY!
KOMEDIANTI TU BUDOU S VÁMI.
CHCEŠ SE VALET SMÍCHY NEBO POZNAT STRACH?
VŠECHNO NAJDEŠ U NÁS NA HRADBÁCH!
TY JÁTR A KLAUNI, ŠUMÁŘI I JANCÍ
BUDOU TOTIŽ PÁNY MĚSTSKÝCH ŠANCÍ!

DIVADELNÍ ŠANCE JE TU PRO VÁS!

ODPOLEDNE NA HRADBÁCH A V ŽIŽKOVÝCH ŠAPECH V HRADCI KRÁLOVÉ
SE STALO UŽ NEDÍLNOU SOUČÁSTÍ PŘEHLEDKY ZVANÉ "INSPIRACE"

VYMAŽME I LETOS DO PLENÉRU A POTĚŠME SEBE NAVZÁJEM, ZÍŠKEJME
DALŠÍ PŘÍZNIVCE DIVADELNÍCH AKTIVIT MEZI NÁVŠTĚVNÍKY !!

KDY? POSLEDNÍ VÍKEND V ČERVNU
(BUDE V SOBOTU NEBO V NEDĚLI ODPOLEDNE)!

CO JE TŘEBA UDĚLAT? KDO MÁ VHODNOU PRODUKCI A CHUŤ
JI PŘEDVÉST, NECHŤ SE CO NEJDŘÍVE PŘIHLÁŠÍ
NA ZNÁMÉ ADRESE: IMPULS, OKRUŽNÍ 1130, HRADEC KRÁLOVÉ
500 03

HROMADA č. 6 - Vydává Středisko amatérské kultury IMPULS Hradec Králové, Okružní 1130, PSČ 500 03,
telef.č. 049/46560, 42769 - ve spolupráci s Volným sdružením východočeských divadelníků. Redakce:
Alena Exnarová, Mirka Císařová, Karla Dörrová, Jan Merta. Výtvarný redaktor: Mario Alfieri. Na čís-
le spolupracuje: Bohumila Györgyová.

Neprošlo jazykovou úpravou.

Registrováno na RK OÚ v Hradci Králové pod č. 31/91.

Tisk: Tiskárna ALDIS, Hradec Králové, Eliščíno nábřeží 375.